72STE JAARGANG No. 9337 ZATERDAG 11 JUNI 19

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Nieuw avontuur van „De Turk"

Westerling's vertrek per „Evipan" kon niet tegengehouden worden

's-Gravenhage. — Op verzoek van het departement van buitenlandse zaken overwoog de minister van Justitie welke maatregelen genomen kunnen worden tegen het vertrek van het „jacht" „Evipan" uit Delfzijl.

Dit is medegedeeld door minister Luns op vragen hem gesteld op een persconferentie. Een door de douane ingesteld onderzoek aan boord van het schip heeft Donderdag niets aan het licht gebracht dat het ophouden van het vertrek zou kunnen rechtvaardigen. Alle papieren bleken in orde, behalve het paspoort van een der opvarenden, dat was verlopen. Deze man is van boord gehaald.

Ook artikel 100 van het wetboek van strafrecht dat handelt over het optreden in geval van oorlog of burgeroorlog kon niet worden toegepast, aangezien in de Republiek Zuid Molukken geen oorlog woedt (de RMS is niet internationaal erkend) en volkenrechtelijk ook niet van een burgeroorlog kan worden gesproken.

Men is zover gegaan als mogelijk was — aldus de minister — maar men moet zich aan de wet houden.

Minister Luns beaamde - overigens dat deze „operette" een gerede aanleiding voor de Indonesische regering zal zijn om verwijten aan de Nederlandse regering te richten.

De minister zonder portefeuille Luns deelde de pers gisteren mede dat de Britse advocaat Curtis Bennet ook door de Indonesische regering een visum als bezoeker van Indonesië is geweigerd. Hem was, zoals bekend, tevoren reeds een visum geweigerd toen hij op verzoek van de Nederlandse regering de verdediging van de Nederlander Jungschlaeger op zich zou nemen in Indonesië.

„Willem van der Zaan" oefent met Amerikaanse marine

Willemstad. — Naar wij vernemen vertrekt het op de Antillen gestationeerd oorlogsschip Hr. Ms. „Willem van der Zaan" a.s. Maandagmorgen naar Jamaica en Havana, voor een ontmoeting met een Amerikaans smal-d. Het ligt in de bedoeling dat met de Amerikaanse Marine enkele oefeningen worden gehouden. Het schip zal de 21e van deze maand weer naar Curaçao terugkeren.

Bern. — De pogingen van de Zwitsers-Duitse expeditie om de Dhaulagiri (ongeveer 8.800 meter), in West-Nepal, te beklimmen, zijn mislukt. De expeditie moest haar pogingen wegens het ongunstige weer op ongeveer 8.000 meter opgeven.

Het Curaçaose doelpunt was een kopbal van Canword, na een keurig genomen corner. De Engelse keeper liep uit, maar miste de bal. Deze werd weggewerkt door een Engelse speler, doch opgevangen door het hoofd van Canword, die inkopte.

CURACAOS TEAM dwingt Engelsen opnieuw gelijk spel (1-1) af

Sportieve CANWORD scoort enige Curacaose doelpunt

Willemstad. — Gisteravond werd duidelijk bewezen, waarom de Curaçaose Bondsploeg Dinsdagavond had gelijk gespeeld tegen de sterke Engelse selectie. Het lag in het zeer simpel feit, dat de Engelsen de Bondsploeg slechts één hoekschop toestonden en wel pas in de laatste minuut. Gisteravond was het weer bijna hetzelfde liedje met de bezoekers duidelijk in de meerderheid gedurende de eerste helft.

Fors spel van technisch superieure Engelsen

Met de Curaçaose jongens tegen de wind kreeg de thuisploeg geen enkele hoekschop te nemen. Maar na ongeveer 20 minuten spelen in de tweede helft werden de Engelsen wat vrijgeviger. Enchi Jansen kreeg de eerste corner op links en plaatste goed voor. De Engelsen verwerkten de bal weer tot corner, maar Daal plaatste van de rechterhoek uit achter het doel. Na deze twee hoekschoppen konden we ongeveer spreken van een Curaçaos kwartiertje, ofschoon onze jongens niet ten volle in de meerderheid waren. De kleine 1—0 achterstand was zeker in te halen.

Onze nationale keeper Hato heeft gisteravond zeer goed werk gedaan. Hier zien wij hem een hoog hoekschot uit stompen. De bal is duidelijk zichtbaar.

Het spel leefde op en er werd vooral op de rechtervleugel gespeeld. Daal had met Enchi Jansen van plaats verwisseld, maar Goring, zeker de beste onder de Engelsen, hield de Curaçaose voorhoede behoorlijk in bedwang.

In de 36e minuut was het nu of nooit!

Het werd NU, Enchi Jansen haalde wat zand bijeen en plaatste de bal zoals het hem behaagde op het heuveltje in de cornerhoek. Alleen al aan de manier, waarop Enchi zich achter de bal plaatste, was duidelijk te zien, dat onze kleine held vastbesloten was om zijn beste corner te nemen sinds wij hem zien spelen in het Rifstadion. Het leer zweefde neer voor het doel van de gasten, maar de eerste keer, dat het er werd ingekopt, kwam het weer even vlug uit. Canword bracht de Engelsen echter de genadeslag toe door opnieuw te koppen. En ditmaal belandde de bal in het doel.

Hoe perfect dit doelpunt was, werd wel bewezen door de Engelse reserves en hun coach, die voor de tribunes op een bankje zaten.

Gezamenlijk knikten zij het hoofd, ongetwijfeld ten teken, dat dit een schitterend doelpunt was.

De rest van de wedstrijd

Bij het beginsignaal van scheidsrechter Trappenberg, die geassisteerd was door de grensrechters Koeiman en Ringma, waren de elftallen als volgt opgesteld:

Doel: Sharrat; achter: Hari en Langley; midden, Kelly Oden en Goring; voor Nutt, Robson, Jezzard, Pearsson en Hoskins.

Curaçao: Doel: Hato; achter: Canword en Delannoy; midden: Bicentini, Adoptie en Giribaldi; voor: Daal, Gomez, Schoop, Bernadina en Jansen.

Gehandicapt door de tegenwind werden de Curaçaoënaars in de eerste minuten al op hun helft teruggedrongen. Enchi Jansen, die bij het einde van de wedstrijd de held zou zijn, gaf aan de Engelsen bijna een doelpunt cadeau. Hij ging een handje helpen in de verdediging en omringd door de Engelsen, besloot hij maar de bal tot corner te verwerken. Op onverklaarbare wijze schopte hij keihard bijna in eigen doel. Hato wist op het nippertje de bal uit het doel te stompen.

De Engelsen namen hun eerste hoekschop, maar onze verdediging werkte weg. Drie minuten later gebeurde weer bijna precies hetzelfde, maar ditmaal was Jansen voorzichtiger en schopte tamelijk ver naast het doel uit. Het was bijna ongelooflijk hoe Fèfè Delannoy en Canword, geholpen door Giribaldi en Bicentini, de aanvallen, die toen volgden, doorstonden.

In de 19e minuut kregen de Engelsen hun derde hoekschop, maar Hato ving de goed voor geplaatste bal op de bekende wijze op. Na 20 minuten ... de Curaçaoënaars zich eindelijk los en uit de aanval, die toen volgde, moest keeper Sharratt een tamelijk hard schot van de voeten van het kanon Bicentini opvangen. Het spel, dat al zeer fors was, werd na ongeveer een half uur spelen ruwer. Aan beide kanten werd gehaakt en het werd bijna handgemeen tussen Canword en de kleine Hoskins, maar Canword draaide zich om en liep weg om een vechtpartij te voorkomen. Gomez kwam ook in botsing met de Engelse linkshalf Goring en moest door het Rode Kruis worden geholpen.

Deze wedstrijd, die de beste en mooiste had kunnen zijn ooit gespeeld op dit eiland, werd in het laatste kwartiertje van de eerste helft een wedstrijd wie de meeste schoppen aan de andere kon toedienen.

In de 33e minuut kregen we de mooiste aanval te zien, die door onze voorhoede werd opgebouwd. Het begon eerst op rechts tussen Jansen, Gomez en Bicentini en met een longpass ging het helemaal op links. Maar het schot van Schoop, dat toen volgde, ging naast. De Engelsen kregen voor de rust nog twee hoekschoppen, maar wisten hiervan niet te profiteren. De stand was 0—0 gelijk bij de rust.

Tweede helft

Aan het spel van de Engelsen in de eerste helft was het duidelijk te zien geweest, dat wij te doen hadden met een van de beste buitenlandse teams, die Curaçao ooit bezocht hebben. In de 2e minuut, dat zij voor de eerste maal het Curaçaose doel in de tweede helft bezochten, forceerden zij al een hoekschop en kregen een minuut later er weer een te nemen. Maar de Curaçaose verdediging werkte eindelijk weg en Bicentini kreeg aan de andere kant

Vervolg op pag. 6

Bernadina wrong zich in allerlei bochten en opende alle registers van zijn technisch vernuft, om toch maar een doelpunt te kunnen maken. Hier echter was hij juist te laat, de Engelse keeper had de bal iets eerder dan hij.

Het was Bicentini die gisteravond namens de Curaçaose ploeg uit handen van de Engelse Consul een prachtige beker in ontvangst mocht nemen. Op de foto v.l.n.r. Bicentini, de Engelse Consul, Mordy Maduro en de heer Hector S. Weber, bestuurslid C.V.B.

Brasilio wereldkampioen welter-gewicht

Syracuse (New York). — De 28-jarige Carmen Basilio heeft gisteravond door een technische knock out in de twaalfde ronde de wereldtitel weltergewicht ontnomen aan Tony DeMarco, die het kampioenschap slechts tien weken op zijn naam wist te houden. DeMarco werd in de tiende ronde tweemaal gevloerd. Aan het einde van de elfde ronde vertoonde DeMarco boven het linkeroog een bloedende wonde. "Maak er een einde aan", schreeuwden de toeschouwers, aan welk verzoek de scheidsrechter halverwege de twaalfde ronde voldeed. Het was Basilio's tweede poging om de wereldtitel op zijn naam te brengen. In 1953 moest hij in Kid Gavilán in een titelgevecht zijn meerdere erkennen. Basilio zal nu zijn titel vermoedelijk op het spel zetten tegen Johnny Saxton uit New York, die het kampioenschap welter aan DeMarco verspeelde.

Hillary leider van Zuidpool-expeditie

Wellington. — Sir Edmun Hillary, een der twee bergbeklimmers, die er in 1953 in slaagden de top van de Mount Everest te bereiken, is gekozen als leider van de Nieuw Zeelandse groep,(die deel zal uitmaken van een expeditie van het Britse gemenebest naar het Zuidpoolgebied.

Douglas. — De 500 c.c.-klasse van de T.T.-races op het eiland Man is gewonnen door de Engelsman Duke op Gilera. Zijn gemiddelde snelheid was 157.60 km per uur. Tweede werd Armstrong (Ierland op Gilera, derde Kavanagh (Australië) op Moto Guzi

Recht tot 't hart

— Een zaak, die geen aandacht heeft voor de ontwikkeling van zijn personeel, krijgt personeel, dat geen aandacht heeft voor de zaak.

Programma Vacantieplan C.P.I.M. reeds geheel in kannen en kruiken

Emmastad. — Nadat vier weken geleden het Vacantieplancomité 1955 zijn werkzaamheden had aangevangen, heeft er stilte geheerst rond de vergaderkamers van de organisatoren. Bij het uitkomen van de eerste Vacantiepost blijkt, dat die stilte goed besteed is geworden, want het comité heeft het gehele programma al eigenlijk in kannen en kruiken. Het zal nu van de kinderen en de ouderrs (medewerkers) afhangen, of dit programma met succes kan worden uitgevoerd.

De CPIM-jeugd van 9—17 jaar krijgt een uitstekend vacantieplan geserveerd en om indigestie te voorkomen, is er wat meer tijd overgelaten voor zelfwerkzaamheid van de jeugd. Zonder te weten wat dit jaar georganiseerd zou worden, hebben zich reeds ruim vier honderd kinderen opgegeven om onder deskundige leiding sport te beoefenen, excursies te maken, etc.

De succesnummers van verleden jaar zijn natuurlijk gehandhaafd, zoals de zeepkistenrace, vliegeren en het kamp. Hoewel het ieder jaar steeds moeilijker wordt voor de comité's om nieuwe dingen te bedenken, is men er ditmaal toch nog in geslaagd enkele nieuwigheden in te lassen.

Er wordt bv. een cursus reddend zwemmen gehouden voor kinderen boven 13 jaar. Het is verheugend, dat niet alleen aan het aardige, doch ook aan het nuttige aandacht wordt besteed. Zo hebben de vele excursies eveneens een opvoedkundige waarde. Voor latere beroepskeuze kunnen bv. de excursies naar het Laboratorium, de Raffinaderij, boerderij Cas Cora, KLM e.d. van groot nut zijn, de klauteraars krijgen hun portie door excursies naar de Evertszberg en Christoffel, de oudere jongens kunnen hun hart weer eens ophalen bij de Mariniers, en voor de avonturiers is er een tocht met onbekende bestemming. Voor elck wat wils, is kennelijk het parool van het comité. Het aantal deelnemers aan de kampen op Brakkeput overtreft nog dat van vorig jaar en dat is een goed teken, want de kinderen leren er saamhorigheid en ze moeten er ook de vaat doen, waartoe ze thuis met geen stok zijn te bewegen.

De initiatiefnemer van het eerste CPIM vacantieplan, de heer H. v.d. Heide, zal vermoedelijk niet gedacht hebben, dat zijn idee nog een zo'n grote vlucht zou nemen. Het is toe te juichen, dat er elk jaar weer een aantal mensen bereid wordt gevonden hun vrije tijd op te offeren voor de jeugd, die eigenlijk meestal in de vacanties met zichzelf geen raad weet. Alleen hierom al dient dit vacantieplan te slagen.

De vrije handelszone

Willemstad. — De plannen om te komen tot een zogenaamde vrije handelszone hebben nog al wat voeten in de aarde gehad. Persconferenties en verwachting wekkende mededelingen welke de geboorte van vrije handelszône zouden voorafgaan zijn — naar ons gevoelen tamelijk voorbarig — verstrekt. Er is een streefdatum genoemd van 1 Juni waarop de papieren voorbereidingen zouden moeten worden afgesloten en wij schreven het noemen van die streefdatum toe aan het Eilandsbestuur, dat zich — zo deelde het ons gisteren mede — zich daarvan distancieert. De Regering heeft de streefdatum van 1 Juni genoemd waarop de wettelijke voorbereidingen voor het instellen van een vrije handelszône dienen getroffen te worden En dus is de Regering in feite in gebreke gebleven het proces dat Curaçao meer economische welvaart dient te garanderen, te versnellen.

Inmiddels heeft het Bestuurscollege niet stil gezeten en heeft voor advies naar Economische Zaken, Kamer van Koophandel en de Vereniging voor de Handel gezonden een ontwerp Eilandsverordening nopens de instelling, het beheer en de exploitatie van de vrije handelszône op Curacao. Wij hopen binnenkort op deze aangelegenheid uitvoerig terug te komen.

Bourg. — Bij Bourg Saint Maurice in Zuidoost-Frankrijk zijn 8 man dor een lawine in een tunnel opgesloten. Zij werkten aan een tunnel, waardoor het water zal geleid worden naar een waterkrachtstation. Zes konden worden gered. Voor de beide andere, een Duitser en een Fransman, kwam hulp te laat. Enkele overlevenden liepen verwondingen op.

★★ Zegen of vloek?

Het is voor eenieder die geen vreemdeling in het politieke Jeruzalem is, wel duidelijk, dat de Democratische Partij in de komende verkiezingen de wind mee heeft. De wind van een als een nachtkaars uitgegane vorige regeringsperiode en van de tot standkoming van een noodouderdomsvoorziening. Wat de andere partijen ook al beloven in de komende vier jaren van eilandsbestuur voor hun kiezers in het bijzonder en voor de bewoners van Curaçao in het algemeen tot stand te zullen brengen, niets spreekt de mensen toch meer aan, dan hetgeen zij als tastbare realiteit kunnen ervaren. Het in werking treden van de noodouderdomsvoorziening en speciaal de eerste gulle uitbetalingen aan de oudjes was een tastbaar iets, dat niet heeft nagelaten op de gewone man indruk te maken, en dat hen die zeggen dat zij alleen de weldoeners van het Curaçaose volk zijn, zeker geen windeieren zal leggen

Natuurlijk kan men het de gewone man niet kwalijk nemen, dat deze ...lijke spectaculaire overheidsinitiatieven hem epateren en dat hij niet denkt aan de consequenties, die deze in zich zo nuttige sociale maatregelen met zich mede brengen. Dat de maandelijkse betrekkelijk kleine steun aan de Ouden van Dagen het land in eerste instantie het fenomenale bedrag van f. 3 millioen kost, gaat hem niet aan. Althans hij meent, dat het hem niet aangaat. Doch in ieder geval is hij er toch in zoverre bij betrokken, dat het voor de Antilliaanse economie een aderlating van f. 3 millioen betekent. Want ook de kwartjes van de loterij (waarvan overigens nog afgewacht moet worden of zij wel zo grif zullen binnenkomen) moeten door de Antilliaanse gemeenschap worden opgebracht.

Maar belangrijker voor die gewone man is, dat de noodouderdomsvoorziening, wil zij blijvend kunnen worden geëffectueerd, in de kortste keren zal moeten worden omgezet in een ouderdoms-verzekering. En dat betekent dan, dat de werkman premie zal moeten gaan betalen en dat hij dit in zijn portemonnaie zal gaan merken. Wanneer zij die thans zo hoog opgeven over deze noodouderdomsvoorziening omdat zij die beschouwen als het uitsluitende werk van hun handen, hun enthousiaste volgelingen eens duidelijk maakten, welke consequenties uit deze sociale maatregel zoals zullen voortvloeien, dan zou de geestdrift waarschijnlijk wel een beetje luwen en dan zou de Democratische Partij dit ook wel aan de stembus-uitslag kunnen merken.

Men vraagt zich als nuchter mens wel eens af, hoe al die prachtige zaken, waarmede de Democratische Partij thans op spandoeken en affiches propaganda maakt, kunnen gerealiseerd worden.

Zo bijvoorbeeld dat plan om een gouvernements-hospitaal te bouwen. Er zal een bedrag mee gemoeid zijn, dat in orde van grootte niet onderdoet voor dat wat indertijd in de nieuwe haven werd gestoken, een project dat al enkele jaren geen cent heeft opgebracht en dat er even troosteloos bijligt als de ruïnes van het precies zo enthousiast begonnen doch nimmer voltooide Rif-hotel

Waarom wil men dit hospitaal nu eigenlijk gaan bouwen? Omdat de bestaande inrichtingen het werk niet meer af kunnen en men vreest, dat de zieken eerstdaags op straat verpleegd moeten worden? Of omdat men langzaam maar zeker alle gemeenschapswerk aan de Staat wil trekken, zoals dit thans in Argentinië zo grondig en voortvarend gebeurt? Als men dit het volk nu eens duidelijk maakt en daarbij tevens vertelde, dat zulk een avontuur de toch al onder haar lasten zuchtende Antilliaanse gemeenschap nog eens met een aantal millioenen zal belasten, dan zou men hier en daar wellicht kunnen vernemen, dat dit toch wel een erg kostbare manier is om de liefhebberijen van de tegenwoordige machthebbers te honoreren.

Het is bijzonder prachtig, dat men allerlei vooruitstrevende plannen op sociaal gebied wil verwezenlijken. Maar dan moet men toch van te voren even uitrekenen of er wel geld voor is en of niet het gevaar bestaat, dat zij die eens het heft van de tegenwoordige machthebbers zullen overnemen, gezegend zullen worden met de erfenis van een failliete inboedel.

Wanneer de politici, die thans de lakens uitdelen, de stelregel huldigen dat voor hun part na hen de zondvloed kan komen, dan spelen zij op een wel zeer gevaarlijke wijze met de belangen van het Antilliaanse volk en dan kunnen hun daden allesbehalve zegenrijk genoemd worden voor het land, dat op een belangrijk ogenblik in zijn geschiedenis zijn hoop op hen heeft gesteld.

Opbrengst van „De West"-feestavond

Willemstad. — Naar wij hedenochtend van de heer Hofman, (KLM) vernemen heeft het KLM-feest dat in de club de West werd georganiseerd ten bate van de Stichting 1940-'45 een batig saldo van fls. 2000.80 opgebracht.

Nader vernemen wij dat vermoedelijk de President-Directeur van de K.L.M., de heer I.A. Aler de check mee zal nemen naar Nederland om deze aldaar aan de Stichting 1940-'45 aan te bieden.

Portugal-dag op Groot St. Joris ook ditmaal weer prachtig verlopen

Uitgebroken brand in hofje brengt feestende Portugezen snel in actie

Willemstad. — De viering van Portugaldag op Groot St. Joris, het landgoed van de heer Edgar Perret Gentil, heeft gisteren onder de vierders nogal sensatie gewekt door een brand, die in het hofje woedde. De brandweer van Rio Canario is uren bezig geweest om het vuur te blussen en uitbreiding te voorkomen, evenals een groep Portugezen, die de feestvierders in het Hofje even in de steek lieten en de losliggende takken verwijderden van de brandhaard

Het was omstreeks kwart over negen toen een grote stoet trucks en auto's zich op weg bevond naar het hofje van genoemd landgoed.

Twee politieagenten van de Verkeersafdeling begeleidden de stoet. In het hofje aangekomen verspreidden zich de Portugezen al spoedig over de vele schaduwrijke plekjes. Er werden vuurtjes gemaakt en al spoedig braadde de „a la paria" aan het spit. In de bar werden de wijntjes en rum geschonken. Bier, limonade (voor de vrouwen) en whiskey-soda werd in ruime mate verstrekt.

Er kwam nog een bijzonder hoog gezelschap het feest met zijn aanwezigheid opluisteren. Het waren de heren dr ir Flachs, W. van Wordragen, alsmede consul S. A. L. (Mongi) Maduro en echtgenote en enkele verdere CPIM-autoriteiten.

Er waren vele afdelingschefs. In een gescheiden ruimte stond een bar opgesteld, speciaal voor de genodigden. Bij deze bar waren enkele houtskoolvuurtjes geplaatst, waarop de saté's heerlijk werden klaar gemaakt.

Wij zeggen heerlijk, want dat waren deze saté's. Velen hebben met smaak meer dan 10 van deze culinaire gerechten verorberd. Onder het wakend oog van de heer Reitsma, en diens assistent, de heer Bram Jansen, verliep het geheel uitstekend. De organisatie van de Portugaldag-viering op Groot St Joris, speciaal voor de bij de CPIM werkzaam zijnde Portugezen, was weer prima!

Het liep tegen twaalven toen wij in het hofje aankwamen. En al direct bemerkten wij, dat er meer rook dan normaal tussen de bomen omhoog steeg. Een agent van de Mobiele Brigade rende naar zijn auto en riep per mobilifoon de hulp in van de brandweer. En dit was wel nodig, want even naast de plaats, waar een aantal Portugezen hun vlees had gebraden waren een grote hoop takken en enkele boompjes in brand gevlogen. Hei zenhoge vlammen trokken al spoedig alle bezoekers naar de plaats van de brand. De brandspuit van Rio Canario met wagencommandant D. Veerman, was vlug ter plaatse, maar men kon direct niets doen, aangezien men het vuur eerst moest laten uitbranden.

De vele Portugezen hadden het terrein dicht bij de brand schoon gemaakt van alle takken en droge bladeren en men slaagde erin om de uitbreiding te stoppen. Over een ruimte van tenminste 50 meter brandde het hofje. Een grote groene palmboom brandde onderaan en dreigde met omslaan. Het kruintje van dezelfde plam brandde eveneens. Duidelijk waren de lekkende vlammen bevenin de palm te zien

Er werd later besloten om de inmiddels bedaarde vlammen maar te doven. Een tweede brandweerwagen van Rio Canario arriveerde even later met 1100 liter water. De uitrukspuit had 900 liter, zodat men al direct over 2000 liter water beschikte.

De CPIM zond enkele brandweerwagentjes met 400 meter slang. Het hofje ligt namelijk een 300 meter van de St Jorisbaai af. Er werd een slang gelegd en men spoot even later het vuur uit.

Het brandende hofje trok in het begin uiteraard aller belangstelling, maar een half uur waren de meeste feestvierders weer hun schaduwrijke plekje teruggekeerd, waar inmiddels het vlees aan het spit braadde.

Het liep tegen drieën toen de Portugezen weer naar huis terugkeerden, tevreden over de heerlijke dag, die hen was geboden in het hofje van Groot St Joris.

's-Gravenhage. — Prins Mikasa, broer van de keizer van Japan, is benoemd tot hoogleraar aan de Christelijke Faculteit voor Vrouwen te Tokio om college te geven in de Oosterse wetenschappen.

In het hofje op Groot St Joris, waar gisteren Portugaldag werd gevierd door de werknemers van de CPIM, brak een brand uit. Huizenhoge vlammen vonden een grote hoeveelheid voedsel in het droge hout.

De genodigden alsmede de pers hadden een heerlijk schaduwrijk plekje toegewezen gekregen, waar tevens een goede bediening was. Links de persiafel, rechts een gedeelte van de genodigdentafel.

Direct kwamen, na het uitbreken van de brand op St. Joris een groep Portugezen te hulp die de losse takken en bladeren weghaalden uit de nabijheid van de vlammen om uitbreiding tegen te gaan.

Schoonheidsspecialiste op Curacao

Willemstad. — Binnenkort kunnen alle vrouwen van Curaçao ingewijd worden in de geheimen van de schoonheidskunst van de Hollywood-sterren. Wynne Spooner, de belangrijkste schoonheidsspecialiste van de filmstad, wier persoonlijkheid en charme wedijvert met die van de filmsterren, arriveert vandaag op Curaçao om een week ten dienste van het Curaçaose publiek te staan. Zij zal enkele demonstraties geven in de belangrijkste zaken alhier. Zij komt direct van Hollywood. Miss Spooner is een van de leidsters van de beroemde Max Factor afdelingen en is door Max Factor Jr. naar Curaçao gezonden omdat deze de indruk heeft dat hier wel wat bereikt kan worden met enkele demonstraties. Tevens zal Miss Spooner een nieuw soort lippenstift introduceren.

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK PAG. 5 en 6.

M. Dialdus introduceert exclusieve kleding

Willemstad. — In de zaken van de fa M. Dialdas, waarvan er op Curaçao ook enkele zijn, wordt steeds getracht de cliëntele het beste van het beste te geven. Is het niet zo dat de meest exclusieve Indiase voorwerpen er te krijgen zijn? Prachtige hutkoffers en ivoren beeldjes biedt Dialdas aan, waarbij ook nog andere zeer gewilde artikelen.

Dezer dagen zijn wij in de luchtgekoelde zaak in de Heerenstraat geweest om een zeer aparte sortering van kleding te gaan bekijken.

Het is dameskleding bestaande uit rok, blouse en bolero. Op deze kleding zijn de meest denkbare kleurenpatronen met de hand gedrukt. Verder zijn de kledingstukken niet machinaal maar eveneens met de hand, dus elk stuk apart, gestikt. Het was een dure collectie die de heer Kriplaney ons toonde. Duur omdat de kwaliteit zeer goed is, maar vooral omdat er slechts één jurk van ieder ontwerp te krijgen is Het kan, indien men een van deze door Nicole Demery ontworpen "dresses" draagt, niet voorkomen dat men een vriendin, buurvrouw of touriste tegenkomt die dezelfde jurk aan blijkt te hebben.

En het is daarom dat deze Franse producten weliswaar prijzig maar niettemin graag gewild zijn bij de vrouw die gaarne goed gekleed gaan.

Men kan inderdaad geen Demery-jurk dragen zonder er netjes uit te zien. Dat is ons tijdens ons bezoek aan Dialdas Store in de Heerenstraat wel duidelijk en afdoende bewezen door de lieftallige Jo Burns en Mrs. Dovale die welwillend als model fungeerden.

De jurken worden gemaakt in Avignon, Frankrijk. Althans, daar worden ze bedrukt. In Parijs wordt van de bedrukte katoen jurken, rokken en bolero's gemaakt. De stijl is die van de typische Franse klederdracht die het zeker zal doen op Curaçao. Vanaf heden heeft Dialdas deze prachtige kledingstukken in de etalages geplaatst.

Hij heeft de alleenvertegenwoordiging voor Curaçao, dus van de Nederlandse Antillen op zich genomen.

Wij bewonderden zo even tussen neus en lippen door ook nog de kunstzijde artikelen van Jacqmar, een zeer bekend merk.

Het is geen sinecure om het Curaçao naar de zin te maken, maar wij zijn er zeker van dat de M Dialdas Stores daarin geslaagd is.

Deze aardige dames fungeerden als model toen de exclusieve Franse met de hand gestikte en bedrukte kleding arriveerde. Het zijn Mrs Jo Burn (links) en Mrs. R. Dovale. Duidelijk ziet men de „designs" op bovenstaande foto.

CINELANDIA:
„The silver chalice"; 18.45 en 21.15 uur Zond. 18.30 uur: „The caddy"; en 20.30 uur: „The silver chalice".
„Casanova's Big Night" 19.00 en 21.00

CARIBE:
„The rangers rida" 18.30 uur; „War arrow;" 20.00 uur; Zond 18.00 uur; „Kansas Pacific"; 20.00 uur; „Brood, liefde en fantasie.

REX:
„Crest of the waves"; 20.00 uur; Zond. 18.00 uur; „The big lenger"; 20.00 uur „From here to eternity"

ROYAL:
„Boy from Oklohama"; Zond. 18.00 uur; „Sailor beware; 20.00 uur „Gitanas tenian que ser".

SUFFISANTTHEATER:
„Both sides of the law"; 20.00 uur; Zond. „The sword and the rose"; 20.00 uur ....

Apotheken.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Americana, Bredestraat 159; tel. 23636; in Punda door Botica Popular; Columbusstraat 15 tel: 11269.

Wit Gele Kruis.

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Achtmaal, Nieuwindtstraat 23773.

Verloven voor begarfenissen

Dit week-end is de heer M. A. de Jongh, Kortijnweg 58 alhier belast met de afgifte van verloven voor begrafenissen. Hij is telefonisch te bereiken onder tel. 24454.

C. P. NEDERHORST.

De heer J. Boele heeft dit week-end de wachtdienst, tel. 11758.

Weekend-diensten Gouvernements - Geneeskundigen

Stadsdistrict:
Dr. H. W. A. Devid Plantersrust 7, tel. 23243.

2e District:
Dr. P. E. Nassy, Klein Kwartier 196, tel. 35046.

Waar halen wij benzine

De navolgende benzine stations zijn geopend:

D. Cardoze	Lunapark
H. Galmeyer	Cerito.
M. Craz	De Ruyterkade
J. R. Elsevier	Gasparito
Isa Sales	Stoppelweg
Ellis & Dania	Molenplein

Contina IIA

Willemstad. — De Zeiss-fabrieken hebben een nieuw toestel gecreëerd in de Contina IIa, de populaire 35 mm camera, welke in de prijsklasse der amateurs ligt, maar die naar prestaties even goed een toestel genoemd kan worden voor de veeleisende fotograaf die topkwaliteiten verlangt.

Wat een gemakkelijk en prettig toestel is de Contina IIA, vooral nu er een belichtingsmeter is ingebouwd, die snel en vooral juist belichte foto's levert. Het sneltransport laat snel werken toe. Met een enkele beweging wordt de sluiter gespannen, het telwerk een nummer versteld en de film één beeld verder getransporteerd.

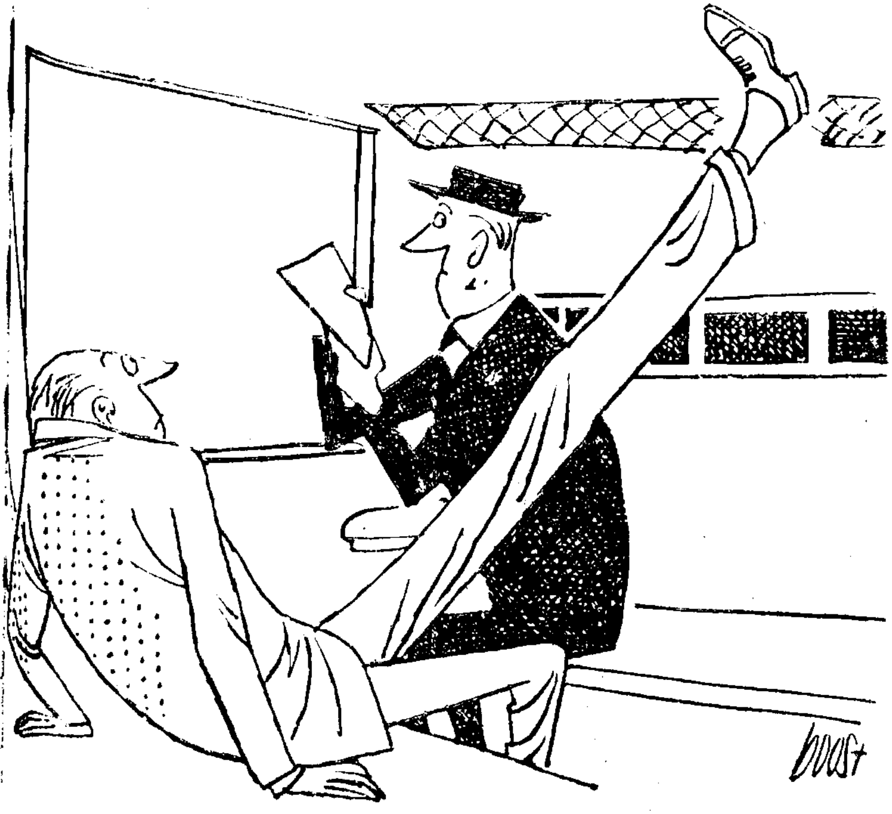
De belichtingsmeter maakt vergissingen in de belichting onmogelijk, hetgeen bij het véél kostbaardere kleurenmateriaal van groot belang is. Neen, dat zijn wel aantrekkelijke voordelen die de Contina IIa tot een zeer begerenswaardig bezit maakt.

Voorwat betreft de andere eigenschappen, kan gezegd worden, dat deze echt van Zeiss-standing zijn. Welke lofzang mogen wij nog aanheffen op de Novar en de Novicarlenzen, aan deze lenzen heeft Zeiss zeker zijn populariteit te danken: het sluitermechanisme is een Pronto SVS tot 1/300 sec. met kortere tijden, alsmede uitgerust met ingebouwde selftimer. Voorts een heldere zoeker, ingebouwde diepteschaal met rode puntinstelling — altijd scherp — volledige synchronisatie (M-X), filmindicator, gemakkelijke lading en vooral een degelijke robuste constructie met zwaar lederen bekleding op de camera-body.

Kortom, een camera, die èn door zijn kwaliteit èn door zijn prijsklasse zijn weg wel zal weten te vinden.

Er is ook nog de Contina IA zonder ingebouwde belichtingsmeter.

LONDENS COMMENTAAR

Leg hem desnoods in het bagagenet

(Van onze Londense correspondent)

Wij lazen dat drie Britse artsen in de loop van de laatste achttien maanden duizenden en nog eens duizenden kilometers hebben afgelegd in treinen. Onze reactie op het lezen van dit nieuws was geheel normaal. Wij werden bevlogen door een jaloezie. Want reizen is een van de enige vormen van geluk waarvan de kwaliteit toeneemt met de kwantiteit. Duizenden kilometers hadden de artsen afgelegd. „Duizendvoudig moeten zij zijn geweest", dachten wij en waren afgunstig.

Wij hadden het mis. Want dacht U dat de artsen hadden gereisd voor hun plezier? Zaten zij, zoals gewone stervelingen, uit de raampjes te staren en dankbaar te zijn om de koeien in de weiden, dankbaar om de berkebomen, om de weiden, de ganzen en de paarden, dankbaar om de jongedame die schoon te zien is langs een landweg, om de boer die kwaad liep te zijn achter een verdwaald varken, om de boerin die fier haar gewassen ondergoed deed wapperen van de waslijn. En onderbraken zij dan 't staren door de ruiten met het lezen van het soort lectuur dat men in treinen behoort te lezen, of met het zoeken naar het antwoord op de vraag waarom de tegenover hen gezeten mijnheer associaties opriep met een Nubische geit? Kortom was hun reizen een bron van drievoudig doktersgenot?

Neen. Zij, niet slechts verzuimden de artsen te genieten van het genot dat almaar op reis wordt genoten, zij gingen bovendien uit van de stelling dat reizen iets is waartegen middelen verzonnen dienen te worden. Zij gingen uit van een valse premise en reisden derhalve op laakbare wijze. Reizen in treinen was namelijk volgens deze geneesheren een bron van vermoeienis en tegen deze vermoeienis wensten zij al reizende een middel te vinden. Zij fungeerden zelf als proefkonijnen, en niet alleen stelden zij zich bloot aan een veelvuldige duizendvoudige vermoeienis, zij betaalden uit eigen geneesheersbeurs voor dit zware offer. Zij verdienden vijfduizend zeshonderd gulden om Britse medemensen van het reizen te leren genezen. Hun bevindingen werden gepubliceerd in de Britse medische papers en dit wettigt de verwachting dat voortaan een Brit die zich plotseling genoodzaakt ziet voor de verschrikkelijke taak te moeten reizen, bleek zal ... rond de reizigersneus en naar de arts zal snellen, roepende: „Dokter ik moet reizen. Wat kan ik daartegen doen?" En „Als ik maar niet genezen behoef te worden!"

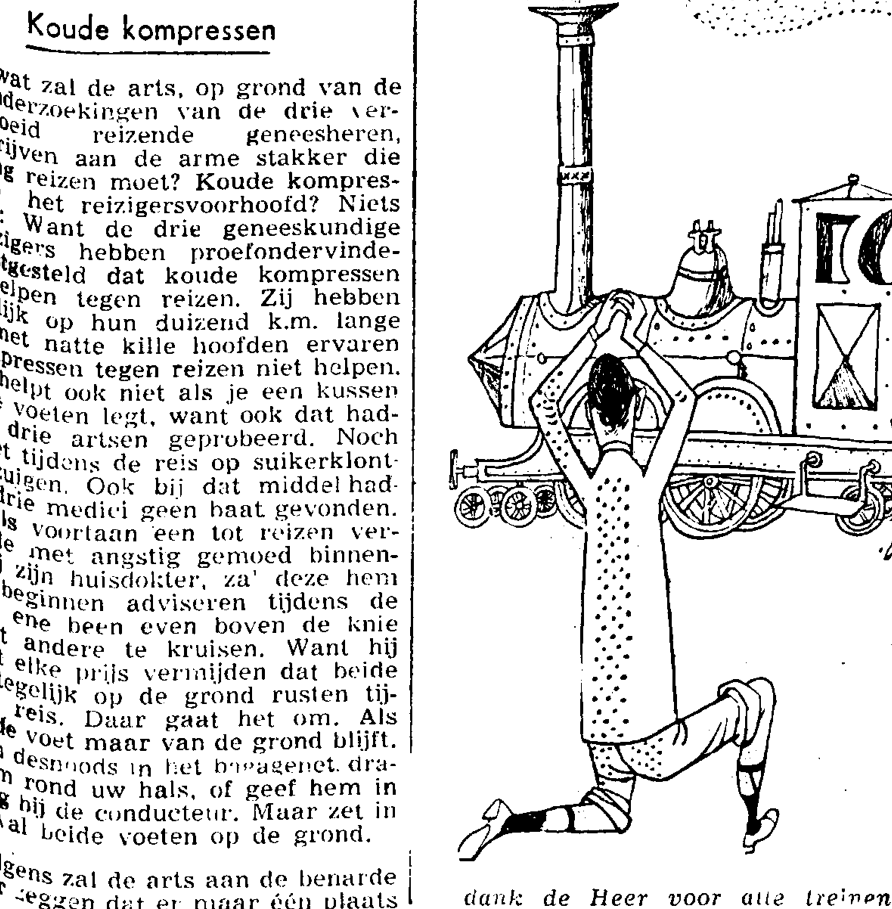
Koude kompressen

En wat zal de arts, op grond van de onderzoekingen van de drie vermoeid reizende geneesheren, voorschrijven aan de arme stakker die ... reizen moet? Koude kompressen op het reizigersvoorhoofd? Niets daarvan: Want de drie geneeskundige reizigers hebben proefondervindelijk vastgesteld dat koude kompressen niet helpen tegen reizen. Zij hebben persoonlijk op hun duizend k.m. lange tochten met natte kille hoofden ervaren dat kompressen tegen reizen niet helpen. Het helpt ook niet als je een kussen onder je voeten legt, want ook dat hadden de drie artsen geprobeerd. Noch helpt het tijdens de reis op suikerklontjes te zuigen. Ook bij dat middel hadden de drie medici geen baat gevonden. Neen, als voortaan een tot reizen veroordeelde met angstig gemoed binnenstapt bij zijn huisdokter, zal deze hem aanraden te beginnen adviseren tijdens de reis het ene been even boven de knie over het andere te kruisen. Want hij moet tot elke prijs vermijden dat beide voeten tegelijk op de grond rusten tijdens de reis. Daar gaat het om. Als de tweede voet maar van de grond blijft. Leg hem desnoods in het bagagenet, draag hem rond uw hals, of geef hem in bewaring bij de conducteur. Maar zet in geen geval beide voeten op de grond.

Vervolgens zal de arts aan de benarde reiziger zeggen dat er maar één plaats is in het compartiment waarop je mag gaan zitten als je gedoemd bent tot reizen, namelijk in het midden met de rug naar de lokomotief. Aangezien evenwel Britse treincompartimenten, behalve die ene toelaatbare middenplaats, in de eerste klasse nog vijf en in de derde nog negen andere plaatsen hebben, zullen wij ofwel beleven dat voortaan in elke Britse coupé slechts één reiziger te vinden zal zijn, ofwel één reiziger die niet lijdt omgeven door vijf of negen die wel lijden. Een van de redenen waarom men met de rug naar de lokomotief moet zitten is, volgens de drie geneesheren die met zoveel toewijding een studie hebben gemaakt van reisellende, dat men dient te vermijden „dat het landschap de reiziger voortdurend in het gezicht slaat". Wij hebben ons aanstonds afgevraagd hoe wij het zolang hebben volgehouden ons door landschappen, door hele bossen en bergen en natte rivieren in het gezicht te laten slaan.

De lip aan de lepel

En, ach, er is nog meer. Zelfs indien men aan het begin van de reis al zijn voeten op één na in bewaring heeft gegeven bij de conducteur, en zelfs als men zich meester heeft gemaakt van die ene plaats in de coupé waar je gevrijwaard blijft van reizigerslijden, is men van reizen nog niet genezen. Verre vandaar. Als wij in de toekomst naar een Engels station zullen gaan, verwachten wij niet slechts lieden te zien met in hun ogen de peinzende blik van hen die moeizaam overwegen welke voet zij deze reis op de grond zullen houden, of met op hun gezichten de vastberaden uitdrukking van hen die besloten hebben tot elke prijs een middenplaats te veroveren in de coupé. Wij verwachten ook drommen Engelsen te zien die in de ene hand een koffertje torsen en met de andere hand een theelepel omklemmen. Want zonder theelepel zal het niet langer mogelijk zijn zonder lijden te reizen. Want de drie geneesheren die duizenden kilometers hebben gereisd om hun landgenoten reisverdriet te besparen zijn ook tot de conclusie gekomen dat de tot reizen veroordeelden om de twintig minuten teugsgewijze een theelepel water tot zich moeten nemen. Het mag ook thee zijn, of koffie, of zelfs bier. Maar in geen geval sterke drank, geen jenever, geen whiskey, geen rum, geen wodka en zelfs geen pruimenbrandewijn. Om de twintig minuten moet de reiziger zich een theelepeltje water, thee, koffie of bier inschenken en dit in kleine teugjes tot zich nemen, wil hij het ergste voorkomen.

dank de Heer voor alle treinen.

Wij doen natuurlijk niet mee. Wij zullen blijven reizen op eigen verboden wijze, zullen ons, met beide benen op de grond, gedwee laten aframmelen door schone landschappen. Maar zullen wij het nu weldra beleven dat wij zullen reizen omgeven door Britten die om de twintig minuten, misschien op een door de machinist te geven signaal, bierflessen en thermosflessen en flesjes met water te voorschijn zullen brengen om vanuit hun dierbare theelepeltje reismedicijn tot zich te nemen? Zal het geluk dat reizen altijd voor ons heeft meegebracht nu werkelijk verfijkt worden met een nieuwe driemaal per uur uit te voeren Britse nationale rite?

Wij durven eerlijk hopen. Want toen de drie artsen na al hun reizen hadden ontdekt hoe men van reizen het best kan genezen, verzochten zij vijf en zeventig hunner landgenoten de nieuwe geneeswijze van de ruggelingse eenvoetpositie en de theelepeltjesmethode te willen proberen. En wat was het resultaat van dit slotonderzoek? Drie en zeventig van de proefkonijnen berichtten dat zij, gezeten in de voorgeschreven positie en driemaal per uur gelaafd met een theelepeltje vocht, geheel van reizen waren genezen. Slechts 2 hadden bij de voorgeschreven therapie geen baat gevonden. Maar dat zullen wel buitenlanders geweest zijn.

Tegen een achtergrond van dreigende rookwolken rukken een pantserwagen en een eenheid infanteristen op langs de Boulevard Gallieni, een van de voornaamste straten van Saigon, tijdens de gevechten tussen leden van de secte van Bin Xoejen en het nationale leger. Over een lengte van 2 kilometer werd de stad op dit punt met de grond gelijk gemaakt tijdens de gevechten, die zeer vele doden en gewonden eisten.

„Nautilus" kan geen atoom-projectielen lanceren

Washington. — De Amerikaanse republikeinse afgevaardigde, James Patterson, lid van de huiscommissie voor atoomenergie, heeft tegenover journalisten verklaard, dat de Amerikaanse atoomduikboot „Nautilus" geen inrichting bezit voor het lanceren van atoomprojecten voor grote afstanden.

Patterson wees er op, dat oudere duikboten van de Amerikaanse vloot deze moderne uitrusting wel bezitten. Hij noemde het ontbreken van deze lanceerinrichting op de „Nautilus" een ernstige fout, waardoor de voordelen van de atoomduikboot niet voldoende benut zullen kunnen worden.

De afgevaardigde zei, dat de „Nautilus" slechts met gewone torpedo's van een afstand van enige kilometers een convooi zou kunnen aanvallen, terwijl deze duikboot met een enkel atoomprojectiel voor grote afstanden in staat zou zijn een vijandelijk convooi op een afstand van 80 tot 160 kilometer geheel te vernietigen.

„GIJ ZIJT SCHOON, O KONING!"

Belgische koning maakt ware triomftocht door de Congo

Brussel. — De reis van koning Boudewijn door Belgisch Congo is een ware triomftocht. Waar hij ook komt, wordt hij door de bevolking met uitbundig enthousiasme ontvangen. Zoals iedere nieuweling, die in de Congo arriveert heeft ook hij onmiddellijk van de inheemse bevolking een bijnaam gekregen en de jonge koning moet niet weinig gevleid zijn te vernemen, dat men hem „mooie jongen" heeft gedoopt.

De vriendelijkheid, waarmee Boudewijn de inlandse bevolking tegemoet treedt, en vooral het feit, dat hij op zeker ogenblik opdracht gaf — om ook mannelijke en vrouwelijke leden der autochtone bevolking tot recepties en gardenparties uit te nodigen, deed hem alle harten winnen. Het meest maakte echter indruk op de inheemsen, dat hij een lange toespraak hield in de Lingala, de taal, die onder de Congo-Negers als voertaal wordt gebruikt. Vermakelijk was het bezoek aan de pygmeeën, die een lied zongen met als hoofdthema: „Gij zijt schoon; gij zijt jong, o koning. Breid uw macht uit en bescherm ons". En waarschijnlijk om het gevolg te troosten hadden zij als laatste strofe toegevoegd: „O gevolg van de koning, ook gij zijt schoon", ... op dan volgde: „Maar de koning is toch de jongste en schoonste".

De koning blijkt zelf buitengewoon veel plezier te hebben in de tocht. Daar waar het protocol maar even toelaat, legt hij alle vormelijkheid af, loopt hij in hemdsmouwen en kust Negerkindertjes, die hem bloemen komen aanbieden. Hij zal 12 Juni feestelijk te Brussel worden ingehaald.

Amerika blijft Joegoslavie steunen

Washington. — Het hoofd van de Amerikaanse hulpverlening aan het buitenland, Harold Stassen, zeide in een Congrescommissie, dat Amerika van plan is Joegoslavië hulp te blijven verstrekken. „Joegoslavië blijft volledig onafhankelijk van de Cominform. Dat feit op zichzelf is van aanzienlijk belang voor de rest van Europa. Bovendien werkt het land samen met Griekenland en Turkije".

Het nieuwe plan van president Eisenhower voor economische en militaire hulp aan het buitenland houdt ... 00.000 voor Joegoslavië in.

Enkele commissieleden hadden in verband met het Russische bezoek aan Belgrado herziening van de hulpverlening ... gevraagd.

10 kilo ijzer voor bioscoopplaats

Szegab. — Hongaarse kinderen in Szegab kunnen hun oude ijzeren bedden mee naar de bioscoop nemen om daarmee de kaartjes voor de speciale kindervoorstellingen op Zondag te betalen. Volgens het communistische blad „Szabad" kost een kaartje 10 kilo oud ijzer.

Bogota. — De Duitse firma Siemens en Halske zal op de 5.000 meter hoge berg „El Tolima" in Colombia het hoogst gelegen televisie-zendstation ter wereld bouwen.

De IJM 74 „Martha" kwam als eerste met de Hollandse Nieuwe in Nederland aan. Schipper van der Plas en zijn mannen laten vol trots de kwaliteit van de vangst zien.

Petroleum- en atoomindustrie kunnen hand in hand gaan

Vraag naar olieproducten zal daardoor zelfs toenemen

Funeste rivaliteit van de Franse staat

(Van onze correspondent te Parijs)

Sinds Frankrijk de hoop koestert binnen afzienbare tijd een belangrijk olieproducerend land te worden, worden hier alle aangelegenheden, die betrekking hebben op dit product, veel nauwkeuriger bestudeerd dan in het verleden. Niet alleen hebben economische industriële en financiële kringen met grote belangstelling kennis genomen van de aankondiging van de ontdekking van een nieuwe petroleumbron in de buurt van Parentis, in het departement van de Landes, maar zij tonen ook de nodige belangstelling voor uitlatingen van de voorzitter van een grote Belgische holding-maatschappij van petroleumwaarden, de Petrofina, over de atoomenergie.

Volgens deze deskundige zal het opkomen van de atoomindustrie, hetgeen als nabij kan worden beschouwd, in plaats van een gevaar voor de petroleum-industrie te worden, integendeel bijdragen tot een verdere toename van de vraag naar petroleumproducten; hoe dan ook zouden deze laatste op zichzelf niet meer hebben kunnen voldoen aan de enorme groei van de energiebehoeften in de wereld, zodat de atoomenergie onmisbaar is geworden.

Met andere woorden men gaat naar een vreedzame co-existentie, waarvan voorheen het samengaan van steenkool en petroleum de mogelijkheid heeft bewezen. Immers de steenkool alleen zou nooit in staat zijn geweest om de vraag naar energie, zoals deze zich in de jongste 25 of 30 jaren in de wereld heeft voorgedaan, te bevredigen. De petroleum is op de juiste tijd gekomen en heeft de enorme technische vooruitgang, die de benzine-motor heeft voortgebracht, in de hand gewerkt, en bovendien de auto- en vliegtuigindustrie mogelijk gemaakt. Dit is ontegenzeggelijk gezond geweest.

Op dit gebied maakt men evenwel in Frankrijk een strijd mede, die het gevolg is van de nationalisaties. Deze hebben geleid tot een ontwrichting van de gedachtengang, welke het principe van het algemeen belang zouden behoren te eerbiedigen.

In Frankrijk zijn de steenkolenbekkens genationaliseerd evenals de electriciteitsbedrijven. Men weet, dat de Franse steenkolenproductie te overvloedig en de voorraden te aanzienlijk zijn, zodat een ernstig probleem zich voordoet ten opzichte van een groot aantal mijnwerkers. De Franse steenkoolbedrijven zijn er in geslaagd het gebruik van stookolie min of meer te beperken, want dit product was een gevaarlijke concurrent en heeft op de eerste plaats bijgedragen tot het bemoeilijken van een evenwichtige exploitatie.

Tijdens de jongste zeven of acht jaren hebben de Franse olie-raffinaderijen hun benzineproductie inderdaad aanzienlijk opgevoerd, zodat zij zich hebben moeten inspannen om de overtollige zware olie aan de markt te brengen, hetgeen gelukt is. Een modus vivendi steenkool-petroleum is desondanks gevonden. In Frankrijk geeft de rivaliteit van de Staat evenwel verwikkelingen.

Zo doet zich, wat betreft het natuurgas van Lack, thans het volgende voor: Een onderneming, die half staatsbedrijf half particulier is, namelijk de Société Nationale des Pétroles d'Aquitaine, bezit de concessies van de petroleumbronnen in Lacq, waar ze een zeer belangrijke en veelbelovende natuurgasbron heeft ontdekt, maar de Gaz de France, een staatsbedrijf, protendeert het recht te hebben dit natuurgas aan het publiek te leveren, alsof deze onderneming een soort van monopolie zou hebben bezeten om zich al het natuurgas, dat in Frankrijk zou kunnen worden ontdekt, toe te eigenen.

De Aquitaine neemt reeds maatregelen om zich tegen deze vermetele pretentie te beschermen, door zich te verbinden met de Régie Autonome des Pétroles, een ander staatsbedrijf. Dit verschijnsel van onteigeningspogingen, dat naar men vermoedt gesteund wordt door politiek persoonlijkheden en financiële groepen, biedt wellicht pikante aspecten, maar kan op de duur onsmakelijk blijken te zijn.

Ongeveer 3.000 communisten uit Oost-Berlijn hebben het aan de stok gehad met de West-Berlijnse politie. De Oost-Berlijners drongen een bierhuis binnen, waar een aantal leden van de West-Duitse politie een feestje hadden. Een van de gewonde politiemannen wordt door zijn kameraden weggebracht.

Philharm. Orkest van Israel gaf concert voor de Paus

Amsterdam. — In het Vaticaan heeft zich enige dagen geleden een ongewone gebeurtenis voorgedaan. Het 95 man tellende Philharmonisch Orkest van Israel heeft speciaal ter ere van de Paus een concert gegeven. Slechts zelden verleent de Paus toestemming tot zo'n manifestatie en dit gebeuren heeft de buitenlandse diplomaten daarom ook zo verrast, omdat het Vaticaan en Israel geen diplomatieke relaties onderhouden. Het Israelische orkest wilde met dit concert de Paus danken voor zijn humane houding tijdens de oorlog ten aanzien van de vervolgde Joden. Een dergelijk geformuleerd eerbetoon kon de Paus onmiddellijk aanvaarden. Aldus het „Algemeen Handelsblad."

Op het programma stonden werken van Verdi en Brahms, doch de dirigent van het orkest, Paul Kletski, gaf te verstaan, dat indien de Paus niet geheel was ingenomen met de keuze, hij zich gaarne wilde inspannen om aan het verlangen van Pius XII te voldoen. De Paus heeft deze gelegenheid niet voorbij laten gaan en koos het tweede deel van de 7e symphonie van Beethoven als toegift.

De Monde onthult nu, dat het concert vooraf is gegaan door een klein incident, dat wellicht als anecdote de geschiedenis zal ingaan: op de audiëntiebrief, getekend door de kamerheer van de Paus, was vermeld, dat „Zijne Heiligheid op 26 Mei 1955, om tien uur, honderd Hebreërs zou ontvangen". Deze omschrijving had moeilijk anders kunnen luiden, daar de Heilige Stoel en Israel elkaar officieel niet erkennen. De onderhandelingen, die aan het concert vooraf gingen, werden niettemin door het Vaticaan en de Israelische legatie in Rome gevoerd. En toen de Israelische legatiesecretaris deze uitnodiging uit de handen van de hoge geestelijke ontving, bewees de diplomaat zijn handigheid door zijn diepe erkentelijkheid uit te drukken „voor de grote eer die Zijne Heiligheid voor honderd Israeliërs had weggelegd".

Schaken Rusland-Amerika te Moskou

Moskou. — Verleden jaar hebben vertegenwoordigende schaakploegen van de Verenigde Staten en Rusland een wedstrijd te New York gespeeld. Na afloop hebben de Amerikanen in beginsel een uitnodiging aanvaard om een revanchewedstrijd te Moskou te komen spelen, waarvoor dezelfde reglementen gelden.

De beide betrokken bonden zijn het thans eens geworden over deze wedstrijd, die van 29 Juni tot 8 Juli te Moskou zal worden gehouden. De ploegen zullen bestaan uit acht schakers die elk vier partijen zullen spelen in vier ronden. In totaal dus 32 partijen.

Het Russische team is samengesteld uit: Botwinnik, Smyslov, Bronstein, Geller, Keres, Petrosyan, Taimanov en Kotov. Voor de Amerikaanse ploeg zijn aangewezen Reshevsky, D. Byrne, Bieglier, Evans, R. Byrne, Horowitz, Steiner en Kashdan.

Europese samenwerking op vervoersgebied

Parijs. — Generaal Corniglion-Molinier, minister voor openbare werken, vervoer en toerisme, heeft een interview toegestaan met betrekking tot de Europese samenwerking op vervoersgebied. Hij stelde daarbij de vorming voor van een internationaal gemeenschappelijk investeringsfonds voor het Europese wegennet. De Westelijke landen, die van de internationale autowegen gebruik willen maken, welke voor het verkeer zullen worden opengesteld, zouden uitgenodigd moeten worden aan dit fonds deel te nemen.

Geen neutraal Duitsland

Doet het Westen het denkbeeld van een neutrale zone in Europa verwerpen? De invloedrijke Amerikaanse politieke commentator Walter Lippmann geeft op deze hoogst gewichtige vraag een ontkennend antwoord. In de New York Herald Tribune betoogt hij uitvoerig dat het idee van een bufferzone het overwegen waard is. Hij doet dan ook een dringend beroep op de regering in Washington de kwestie in de eventuele viermogendhedenconferentie te bespreken.

Lippmann gelooft dat het Kremlin een nieuw politiek plan voor Europa heeft ontworpen. Hij wijst in dit verband op de recente koerswijziging van Rusland ten aanzien van Oostenrijk. Hij meent dat het Kremlin bereid zou kunnen zijn te praten over de status van de Oost-Europese satellietlanden. Hij wil niet beweren dat Moskou werkelijk een keten van neutrale landen wil vormen dwars door Europa. Maar hij acht het niet onmogelijk dat de Russen toch over een dergelijke keten denken. „Als de Sovjets", aldus Lippmann, „werkelijk willen bespreken of Praag en Boedapest de zelfde status zouden kunnen krijgen als Wenen, en Warschau misschien de zelfde status als Helsinki, dan is er geen goede reden waarom wij zouden terugdeinzen voor onderhandelingen, waarom we dergelijke onderhandelingen niet zouden zoeken. Voor een ieder die de bevrijding van Oost-Europa ernstig neemt, is het idee van neutraliteit, het uitstrekken van een neutrale gordel over Oost-Europa, van het allergrootste belang".

Lippmann constateert dan dat Oost-Europa niet door een oorlog kan worden bevrijd, dat het alleen kan worden verwoest door kernwapens. Ook kan Oost-Europa niet worden bevrijd door een gewelddadige contrarevolutie zonder een alles verwoestende oorlog te ontketenen. En tenslotte kan van het Kremlin niet verwacht worden dat het Oost-Europa zal loslaten, om het tot de NATO te laten toetreden. Als dus de satellietenlanden los zouden komen van Moskou's militaire stelsel, zonder zich bij het Westerse militaire stelsel aan te sluiten, zouden zij in staat moeten zijn zich bij een gemeenschap van militair neutrale staten te voegen. Tenslotte bezweert Lippmann de Amerikaanse politieke leiders zich niet te zeer te binden door de eigen gefixeerde opvattingen, opdat het Kremlin het Westen niet het initiatief ontneemt.

Het is een stoute stelling die de vermaarde kenner van de wereldpolitiek hier poneert. Maar overigens heeft reeds president Eisenhower in zijn jongste persconferentie laten doorschemeren dat het denkbeeld van „een neutraal blok, zich uitstrekkend van het Noorden tot het Zuiden van Europa" hem niet bij voorbaat verwerpelijk voorkomt. Maar Eisenhower maakte een distinctie tussen gedemilitariseerde staten en staten die bewapend maar neutraal waren. Hij herinnerde er aan dat Oostenrijk geneutraliseerd was in de zin dat het geen lid was van een communistisch of een democratisch bondgenootschap, maar dat het, evenals Zwitserland, strijdkrachten zou bezitten. „Dat soort neutraliteit is iets heel anders dan een militair vacuum", zei de president, die kennelijk aan Molotov's voorwaarde voor een hereniging van Duitsland dacht. Zou het echter voor het Westen mogelijk kunnen zijn met de Russen overeenstemming te bereiken over een herenigd en neutraal Duitsland dat zich min of meer los zou maken van de NATO, maar dat over eigen strijdkrachten zou beschikken? Deze gedachte — Zondag gelanceerd in de Londense „Observer" — zal evenwel vooral in Frankrijk en de andere eens door Hitler overweldigde landen weinig enthousiasme wekken.

Bondskanselier Adenauer is overigens door de recente discussies over een neutrale zone in Europa dermate verontrust dat hij zijn ambassadeurs in Londen, Parijs en Washington ijlings naar Bonn heeft laten komen, om hun instructies te geven betreffende de visie van de West-Duitse regering. Adenauer is van mening dat een neutralisering van Duitsland de internationale spanning in de wereld niet zou doen verminderen, en voorts acht hij ieder collectief veiligheidsstelsel waarbij Amerika niet betrokken zou zijn onbestaanbaar. De ambassadeurs zullen die opvattingen bij de regeringen van Engeland, Frankrijk en Amerika naar voren moeten brengen. Kortom: in Bonn wil men over een neutraal Duitsland niet horen, en men stelt alles in het werk om de West-Duitse bewapening in het kader van de NATO te bespoedigen. Adenauer hoopt de West-Duitse herbewapeningswetten nog vóór de viermogendhedenconferentie door het parlement te krijgen, en hij wil in de kortst mogelijke tijd een kader van 100.000 vrijwilligers gereed hebben. Aldus zou hij de Grote Vier voor een fait accompli stellen en het hun uiterst moeilijk maken alsnog een neutralisering te doen plaats vinden.

Een neutrale zone, een cordon sanitaire, zonder Duitsland is ondenkbaar. Daar ligt dan ook de grote moeilijkheid. Een moeilijkheid die Lippmann kennelijk minder onoverkomelijk acht dan Adenauer.

Dat de Russen overigens geduchte tegenstanders zullen zijn in een eventueel gesprek der Grote Vier kan men afleiden uit het onlangs verschenen ... anti-Westerse hoofdartikel van de Pravda. Een artikel waarin met name Amerika en Engeland van onoprechtheid werden beschuldigd. Voorlopig zal het Westen zich dan ook moeten blijven concentreren op de consolidering en uitbreiding van de verworven „position of strength." Want naarmate het Westen krachtiger is zal het de onderhandelingen met de Sovjet-Unie met meer succes kunnen voeren. Moskou gelooft immers alleen in macht.

Treffers . . . .

Riverside ... — Het is niet alles om in een wildrijk gebied te wonen. Mister John Nogues beklaagt er zich namelijk over, dat de voorgevel van zijn boerderij reeds 45 kogelgaten vertoont, terwijl de rest van de gebouwen er niet beter afkomt. Allemaal „treffers" van jagers die het eigenlijk op een hert of haas hadden gemunt.

De jaarlijkse „vlucht uit de steden" is weer begonnen

Grote-stadsmensen zoeken ook in de natuur elkaars gezelschap — Adembenemende stunts en.... knallen op luchtvaartshow — De „zorgdrager" — Beeldhouwkunst staat in de belangstelling — Balzac onder de bomen van Sonsbeek — Veendam jubileert — Naar een (rechtsprekende) Raad voor de Spoorwegen?

Knalpotridders en vreedzaam zingende wandelaars....

De vlucht uit de steden is weer begonnen. Eigenaars van semi-permanente kampeerhuisjes aan het strand en in de bossen van het Gooi en het Sticht hebben, zonder zich af te laten schrikken door het koude en stormachtige voorjaar, hun wankele zomerwoninkjes betrokken. De motorrijders hebben hun glanzende machines uit het schuurtje en hun leren pakken uit de kleerkast gehaald en daveren gedurende het week-end met open knalpot langs 's Heren wegen, op weg naar de courses op het circuit van Zandvoort.

De leden van wandelverenigingen (vreedzame lieden, die zingend plegen voort te stappen over binnenwegen en bospaden) zijn in training voor de twee vierdaagse wandelwedstrijden — die van Nijmegen en die van Apeldoorn —, die Nederland, dank zij een schisma in de opperste gelederen der wandelaars, rijk is. Op de Westeinder Plassen, de Kaag, de Brasem en de Friese meren schuiven de witte driehoekjes van talloze zeilboten weer langs het nog lage riet, terwijl de bezitters van meer zeewaardige zeilkruisers, behorend tot de na de oorlog opgerichte vereniging van kustzeilers, zich op het IJsselmeer voorbereiden op de tochten, die zij straks op de Noordzee willen ondernemen, en die, willen zij niet in een schipbreuk eindigen, heel wat vaardigheid en kennis van de bemanningen eisen. En sinds de vervroegde opening van het visseizoen trekt nu ook het onafzienbare leger der hengelaars er weer op uit.

Nieuwe nomaden?

Het is een wonderlijk iets, deze jaarlijkse vlucht uit de grote steden van mensen, die ten hoogste enkele generaties, maar dikwijls eerst enige decennia terug vrijwillig hun dorpen en provinciestadjes hebben verlaten om grootstedeling te worden en die — en dat is het paradoxale in het verschijnsel — in negen van de tien gevallen hevig zouden protesteren, als men hen dwong zich weer voorgoed op het platteland te vestigen. Hangt het samen met het onvermogen van de mens ooit ergens volkomen gelukkig te zijn en zijn neiging steeds weer datgene te zoeken, wat hij juist niet heeft?

Of is de moderne grote-stadsbewoner een soort nieuwe nomade, die het niet buiten een zeker heen en weer trekken kan stellen? De grote stad met haar werkgelegenheid en hoge lonen, haar velerlei vormen van amusement en dikwijls ook haar speciale, geheel eigen sfeer, houdt hem vast, maar toch niet zozeer, of hij moet er, als het zomerseizoen aanbreekt, op uit. Naar zwem- en zonnebaden in de omtrek, waar het op warme dagen drukker is dan gedurende de spitsuren in een grote winkelstraat. Naar een kampeercentrum, waar zijn tent of huisje tussen honderden andere staat en hij zijn halve stadsbuurt terugvindt. Naar zeilcentra, waar men geen karekiet of wulp of andere watervogel meer hoort door het schetteren van radio's en gramofoons, of naar de waterkant, waar hij moet oppassen, dat het nylon-snoer van zijn moderne metalen werphengel niet in dat van zijn buurman ter rechter of ter linkerzijde verward raakt.

Luiheid of angst voor eenzaamheid?

Want dat is het meest typische in de jaarlijkse vlucht uit de steden: dat de stedelingen een zekere behoefte gevoelen om, ook al trekken zij de vrije natuur in, bij elkaar te blijven. Is de grootstedeling bang om alleen te zijn met zich zelf, durft hij het contact met de natuur alleen nog aan samen met anderen? Of is hij alleen maar.... lui? Het is moeilijk te zeggen, maar het feit is daar, dat van de meer dan een half millioen hengelaars, die Nederland telt, de grote meerderheid er de voorkeur aan geeft in elkaars gezelschap te blijven, inplaats van elk een eigen slootje of plas op te zoeken. Zoals ook vele kampeerders zich het meest thuis voelen in ware kampeer-„steden" met honderden tenten en een complete winkelgalerij, en men op eenzame wegen meer wandelaars in groepsverband, dan individuele beoefenaars van deze moeder van alle sporten tegenkomt.

Voor de minderheid, die wèl de stilte en de eenzaamheid zoekt, heeft dit verschijnsel zijn voordelen, vooral in een klein land als Nederland, waar de oppervlakte aan „recreatie-terreinen" uiteraard gering is. Zo maakte uw briefschrijver tijdens de Pinksterdagen een tocht door een groot duinreservaat, dat blijkens de kort daarop gepubliceerde cijfers op die dagen van niet minder dan 15.000 mensen bezoek had ontvangen.

De eerste kilometers voorbij de ingang en parkeerterreinen was het inderdaad druk, maar na een klein uur lopen was het, of hij zich alleen op de wereld bevond. Rondom bloeiden duinviooltjes en salomonszegel, de wind ruiste door de berkenbosjes, fazanten kwamen met groot geraas op de meeste onverwachte ogenblikken op de wieken, maar er waren maar zeer weinig mensen, die van al deze schoonheid genoten.

Een kennis, hartstochtelijk visser en zeiler, had tijdens een Pinkstertocht door het waterland soortgelijke ervaringen opgedaan. In een straal van enige kilometers rond bekende jachthavens en centra van watersportvrienden kon men, zoals hij het uitdrukte: „over de dekken van de zeilboten lopend het meer oversteken". Toen hij echter de boomstok ter hand nam en via enkele tochten en brede sloten dieper in het waterland binnendrong werd het plotseling doodstil. Koeien stonden roerloos langs het water hun voedsel te vermalen; tussen het riet bloeiden lissen en de eerste waterlelies en alleen van heel ver drong nu en dan een vlaag gramofoonmuziek uit een restaurant bij de hoofdplas tot hem door....

Het Groningse stadje Veendam herdenkt momenteel zijn driehonderdjarig bestaan. Het kanaal, dat men op de voorgrond ziet, diende vroeger voor de afvoer van turf, tegenwoordig voor het vervoer van landbouwproducten en grondstoffen.

Door de geluidsbarrière!

Moet men hieruit opmaken, dat de moderne stadsmens in Nederland — een zekere minderheid daargelaten — méér behoefte heeft aan verandering van omgeving, aan migratie, dan aan stilte en eenzaamheid? Men zou het haast zeggen. In ieder geval hebben de 150.000 mensen, die — op diezelfde Pinksterdagen, waarop wij in de duinen dwaalden — op en rondom het vliegveld Ypenburg bij Den Haag de grote jaarlijkse luchtvaartshow bijwoonden, zich van het ontbreken van deze stilte tijdens de vaak adembenemende demonstraties van moderne gevechtsvliegtuigen en sporttoestellen weinig aangetrokken. „Publiek was verdoofd" kopte een Nederlandse krant zijn verslag over de luchtvaartshow. Kennissen, die de manifestatie bijwoonden, bevestigden ons later, dat het voortdurend daveren der straalmotoren en vooral ook de enorme knallen, wanneer de straaljagers, bestuurd door de Amerikaanse snelheidsrecordhouder en invlieger Yeager of door zijn Nederlandse collega Gerben Sonderman en andere corypheeën der lucht, de geluidsgrens overschreden,

de trommelvliezen van de toeschouwers op een zware proef stelden. In de omgeving zijn trouwens verscheidene ruiten gesprongen door de knallen.

„En toch was het bàr interessant", voegde één van onze kennissen er aan toe. „Het was of je in een nieuw tijdperk was overgestapt, een tijdperk, waarin geen grenzen meer voor de techniek bestaan. Vliegtuigen, die sneller vliegen dan het geluid! Wie had daar vóór de oorlog aan gedacht? Nee, het was groots, adembenemend zelfs. Eigenlijk weet ik nu pas, hoe onze moderne tijd er werkelijk uitziet".

Beeldhouwkunst is populair

Het publiek — en dat zijn wij allen, al wijkt onze voorkeur op onderdelen wel eens af — zoekt het contact met onze tijd. Het vond dit op de luchtvaartshow, maar ook op een manifestatie als de E 55 in Rotterdam, die met de Pinksterdagen 60.000 bezoekers trok. Het vindt dit in het zonnebad, in het moderne kampeercentrum, op de tribunes van sportvelden en courses, maar ook.... in de kunst. Dat dit laatste geen overdrijving is, bewijst het succes van de openluchttentoonstelling van — merendeels moderne — beeldhouwwerken, die om de drie jaar in het prachtige park Sonsbeek bij Arnhem wordt gehouden en die onlangs zijn poorten weer opende.

Er bestaat bij het Nederlandse publiek ontegenzeglijk belangstelling voor beeldhouwkunst. Zij is populairder — buiten de kring der eigenlijke kunstkenners en liefhebbers — dan de schilderkunst, waarvan vooral de moderne uitingen maar heel weinig belangstelling vinden, populairder ook, zou men zeggen, dan de dichtkunst. Komt het, doordat de vele oorlogs- en verzetsmonumenten, die na de oorlog in Nederland verrezen, ons gewend hebben aan het beeld, ook aan het moderne beeld? Een feit is, dat „de" Rotterdammer het uiterst moderne, abstracte beeld van Zadkine, dat enige jaren geleden in zijn stad werd geplaatst, niet alleen begrijpt, maar ook waardeert. Hetzelfde geldt voor het stoere monument van Mari Andriessen in Amsterdam, dat aan de staking van 2 Februari 1941 herinnert en dat — het stelt een stoere bootwerker voor — door sommige Amsterdammers goedmoedig-begrijpend „de zorgdrager" wordt genoemd.

Nederlandse hengelaars langs de stroom, ver van de grote stad, buiten de geluidsbarrière van het moderne snelverkeer, maar toch.... op een lange rij naast elkaar.

In Sonsbeek nu kan de liefhebber van beeldhouwkunst zijn hart ophalen. Tussen eeuwenoud geboomte, op licht golvende gazons, vindt men hier een keur van beelden van Nederlandse en buitenlandse kunstenaars. Rodin is vertegenwoordigd met zijn bekende beeld van Balzac, maar ook vindt men er modernen en zelfs zeer modernen.

Wandelend door het park komt men tot twee, geheel verschillende, maar even verrassende conclusies. De eerste is, dat de beeldhouwkunst, misschien wel het meest van alle kunsten, iets tot de mensen van onze tijd te zeggen heeft en erin is geslaagd de verstarring van de pijnlijk-nauwkeurige natuur-nabootsing te verlaten zonder onbegrijpelijk of zwevend te worden. En de tweede, meer laag-bij-de-grondse, dat beelden, deze producten van de scheppende mens, het nergens zo goed doen als in grote tuinen of parken, waar bomen en grastapijt de werken een reliëf geven, dat zij elders, speciaal in tentoonstellingszalen, missen.

Energieke veenkolonialen

De tentoonstelling in Sonsbeek zal deze zomer ongetwijfeld één der attracties vormen voor stedelingen uit West-Nederland, die, inplaats van naar het buitenland te gaan, een tocht door Nederland willen maken. Een andere attractie voor de tourist vormen telkenjare de jubilerende steden. Wij weten niet, hoeveel aardige stadjes en streekcentra er dit jaar op plechtige, maar ook feestelijke wijze het feit zullen herdenken, dat zij een aantal eeuwen terug werden gesticht. De eerste jubilaris heeft zich echter reeds gemeld. Het is Veendam, dat in deze weken zijn driehonderdjarig bestaan viert. Veendam is geen vestiging uit het grijs verleden, met stadswallen en grachtjes, waar het leven schijnt stil te staan. Het is, wat architectuur betreft, zelfs enigszins stiefmoederlijk bedeeld, maar toch is het een interessant plaatsje, dat een bezoek zeer zeker loont, al was het alleen, omdat men daardoor kennis maakt met een weinig bekende, maar alleszins belangwekkende streek: de Groninger Veenkoloniën. Veendam is van deze Veenkoloniën het middelpunt. Natuurlijk is de tijd, dat men hier turf uit het hoogveen groef, sinds lang voorbij. Maar het warnet van kanalen, waarlangs deze typisch-Nederlandse brandstof destijds werd afgevoerd, is gebleven. Er liggen thans scheepswerven aan, waar moderne coasters worden gebouwd; de met heide begroeide hoogvenen van vroeger zijn bloeiende landouwen geworden en Veendam van een pleisterplaats voor turfgravers een centrum voor de landbouw en voor de strokarton- en aardappelmeel-industrie.

Ondanks deze industriële activiteit verloopt het leven er nog rustig. Tè rustig, zeggen vele Veendammers, die graag wat meer industrieën zouden zien ontstaan en die bovendien erg boos zijn, omdat de Nederlandse Spoorwegen in hun streven onrendabele lijnen op te heffen en door bussen te vervangen de spoorweg, die Veendam met de buitenwereld verbond, althans voor wat het passagiersvervoer betreft, buiten gebruik hebben gesteld.

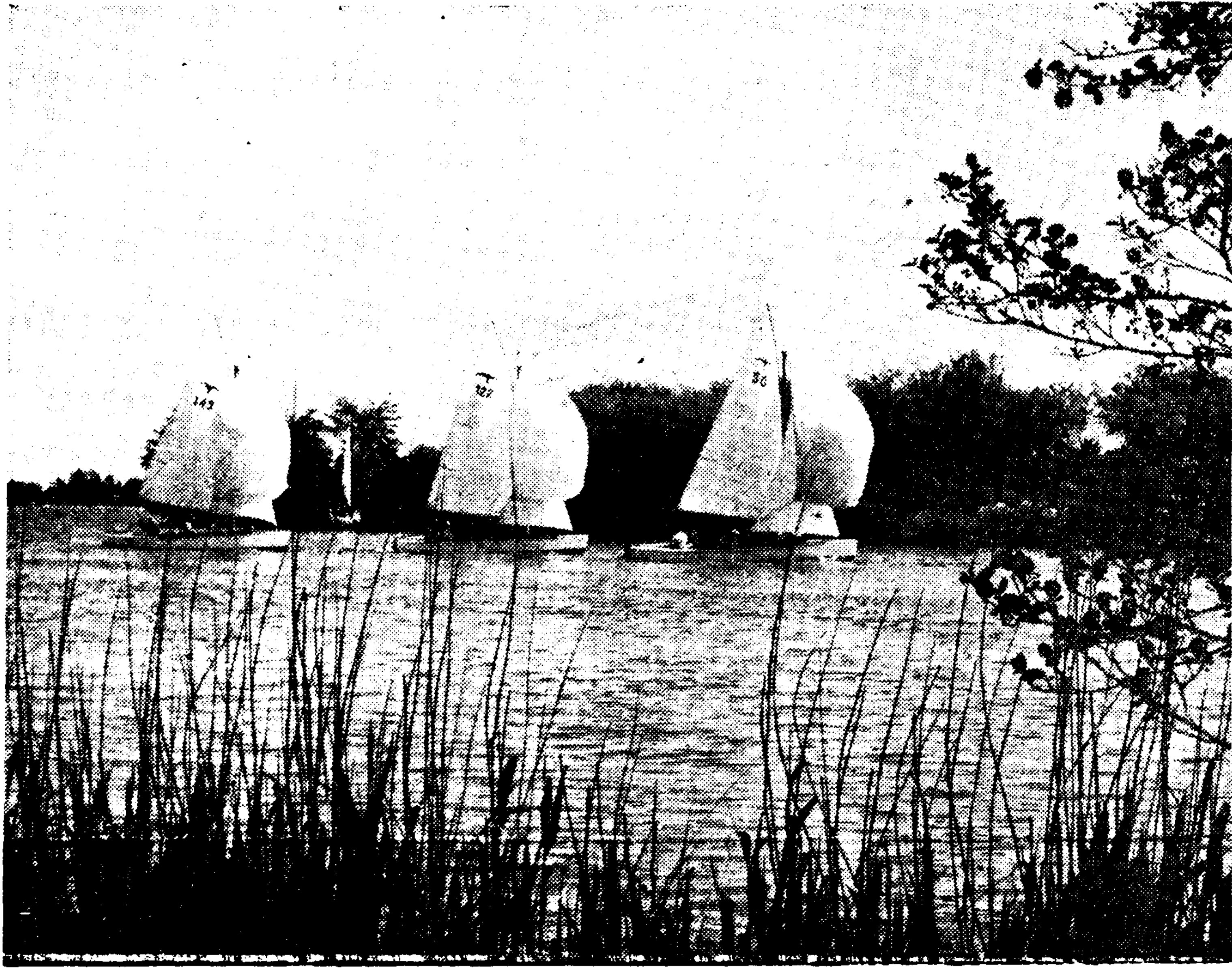
Spoorwegongelukken

De Groningse Veenkolonialen zijn echter energieke mensen, en de kans, dat het jubilerende Veendam — zonder spoorweg — een dode stad zal worden lijkt ons uiterst gering. Veendams spoorwegzorgen brengen ons echter op een onderwerp, waar de laatste tijd veel over wordt gesproken: de toename van het aantal vrij ernstige spoorwegongelukken. Nog niet lang geleden botsten tussen Nijmegen en Arnhem twee electrische treinen op elkaar; vóór enige weken reed op de Veluwe, niet ver van de artillerie-oefenplaats Oldebroek, een trein met militairen uit de rails en nu zijn onlangs weer bij Geldermalsen een sneltrein en een goederentrein op elkaar ingereden.

Geen van deze drie ongelukken — een aantal kleinere laten we buiten beschouwing — waren rampen, maar afgezien van de schrik, die zij de passagiers op het lijf joegen, kostten zij toch telkens enige mensen het leven. Hapert er iets — zo hebben sommige bladen reeds gevraagd — met het seinstelsel? Of worden te hoge eisen gesteld aan de oplettendheid van bestuurders, machinisten en seinpersoneel?

Een antwoord op deze vragen is moeilijk te verkrijgen. Scheepsongelukken en luchtvaartrampen worden in Nederland door speciale, uit deskundigen bestaande, onafhankelijke lichamen — de Raad voor de Scheepvaart en de Raad voor de Luchtvaart — onderzocht, en degenen, die door deze rechtsprekende organen schuldig worden bevonden aan het ongeluk, gestraft. Men schroomt daarbij niet zelfs ervaren scheepskapiteins en bekende vliegtuiggezagvoerders, als zij gefaald hebben, voor tijdelijk te schorsen of, als dat nodig is, op de schuld van scheepvaart- of luchtvaartmaatschappij te wijzen.

Voor spoorwegongelukken ontbreekt een dergelijke instantie. Het lijkt echter geenszins uitgesloten dat, na de hierboven gesignaleerde rij van ernstige ongelukken, de aandrang op de instelling van een Raad voor de Spoorwegen voor het onderzoek van ongelukken bij het spoorwegverkeer, een aandrang, die reeds eerder is uitgeoefend, in kracht toe zal nemen.

Alle genoegens, die de zeilsport in Holland kan bieden, bijeen. De wind, die de zeilen bolt en de ranke „Valken" opjaagt door het water. De zon, die de natuur in haar feestelijke tooi laat zien. Rechts het riet van de wallekant, links het eilandje met de bomen en de struiken en bovendien nog de sportieve strijd om de eerste plaats. Deze foto is een opname van de wedstrijden op de Reeuwijkse plassen. Men ziet een aantal Valken op de Elfhoevenplas.

DE GEHEIMZINNIGE AUTO door H. A. v. O.

Een Nederl. speurdersroman

67

„Natuurlijk!" verzekerde Bijlman haar en hij keek eens aandachtig naar haar onbewogen gezicht, waarin de dunne rode lippen niet de minste emotie verrieden. Hij verwachtte de logische vraag, of hij nieuws meebracht omtrent haar dochter, doch ze bleef met strak gelaat naar buiten turen, alsof ze wachtte op de komst van haar man.

Bijlman besloot zelf het gesprek op haar dochter te brengen. „Ik hoop mevrouw", begon hij voorzichtig, „dat u nèt zulke goede moed hebt wat betreft het spoedig terugvinden van uw dochter, als de politie".

Een bijna onmerkbaar lachje trok over haar gelaat en deed de rechte rode mond iets vertrekken. „Goede moed?" herhaalde ze. „Wat verstaat u daaronder? Heeft de politie dan een ogenblik gemeend, dat ik mijn kind nooit meer gezond en wel zal terugzien? Belachelijk!... We zitten hier toch niet in Amerika?"

„Nee, nee, natuurlijk niet", zei Bijlman.

„Nou dan?... Ik weet niet, wie er achter zit... ik bedoel achter die ontvoering... maar ik heb daar zo mijn eigen gedachten over. Als ze mij echter denken te treffen, door mijn dochter te ontvoeren, dan slaan ze de plank mis". Haar gezicht stond weer strak en de ogen schitterden fanatiek. „Goed... het eerste ogenblik ben ik door het bericht zeer geschokt, maar ik ben geen vrouw die gauw bij de pakken neerzit. Ik heb een harde jeugd achter de rug en... het huwelijk is voor mij ook geen zevende hemel geweest". Ze wierp het hoofd achterover, zodat het zwarte haar golvend-blauw glansde. „Nee heren, er zijn te veel stormen over mijn hoofd gegaan om me nu door een plagerijtje — zó beschouw ik tenminste die hele ontvoering — kapot te krijgen. Vergeeft u me deze banale uitdrukking".

„Hebt u dan enig vermoeden, wie u probeert eh... kapot te krijgen?" vroeg Bijlman voorzichtig.

Ze haalde licht de schouders op. „Ik mocht iemand eens vals beschuldigen", antwoordde ze raadselachtig.

„Noemt u eens een naam", drong Bijlman aan.

„Naam? ... Namén!" riep ze fel.

Bijlman deed verwonderd. „Noemt u dan die namen", zei hij. „Ik geef u bij voorbaat de verzekering, dat ik Uw woorden als zeer discreet zal beschouwen en ze geenszins als een directe verdachtmaking zal opvatten, althans, zolang één of meer namen niet passen in de theorie en feiten, die ik zo langzamerhand heb opgebouwd", voegde hij er voorzichtig aan toe. „Vergeet u niet, dat de ontvoering van uw dochter in nauw verband staat met de overval, de moord en de daarop volgende juwelendiefstal".

„Juist daarom wil ik zo voorzichtig zijn", antwoordde ze.

„Acht u de door u bedoelde personen, behalve een ontvoering, ook in staat een moord te plegen?"

„Een man is tot alles in staat", zei ze cynisch.

„Hoe bedoelt u dat? U bent erg vaag".

„Als een man zijn vrouw...... een vrouw wil treffen, is hij tot alles in staat", verduidelijkte ze.

Bijlman haalde ongeduldig de schouders op. „Zo komen we niet verder, mevrouw, u noemt mij namen, en zo niet, dan moet ik zelf mijn conclusies trekken. Goed... als u mij daartoe dwingt, dan moet ik u tot mijn spijt vertellen, dat ook uw dochter op mijn lijstje van verdachten staat".

Met een ruk keerde de vrouw zich om en haar donkere ogen gloeiden, terwijl ze de inspecteur recht in het gelaat keek. „Dit is een bijzonderheid, waaraan ik nog niet heb gedacht", bekende ze. En half in gedachten vervolgde ze: „Natuurlijk... 't is zeer goed mogelijk, dat dit het vooropgezette doel is van de man, die mij kapot wil hebben".

„Vanzelfsprekend!" moedigde Bijlman haar aan.

„Goed inspecteur... ik zal namen noemen: mijn eerste man, de juwelier Van Bennekom, mijn tegenwoordige echtgenoot Belfort (ze lachte even cynisch) en onze pensiongast, Mickey Tienhoven. Deze drie zijn in staat het leven van een vrouw tot een hel te maken en zij zullen daarbij voor geen middel terugdeinzen".

Bijlman was werkelijk verbaasd. „Dus ook mijnheer Tienhoven?" vroeg hij.

„Ja", antwoordde ze kort.

„Dat uw eerste man een zekere haat jegens u koestert vanwege zijn gestrand huwelijk zou ik mij nog kunnen indenken, ofschoon ik daarvoor niet de juiste beweegredenen kan gissen, maar ik begrijp niet, waarom Belfort u moet haten. Zeker... ik had een vermoeden, maar dat klopt niet meer, nu u tevens de naam Tienhoven noemt!"

Ze lachte kort. „Natuurlijk... u vermoedt hetzelfde als mijn man, namelijk, dat ik met Mickey Tienhoven een verhouding heb. Nee inspecteur, mijn haat en minachting voor Tienhoven zijn misschien nog groter dan die voor Bennekom en Belfort. Ik geef u echter de verzekering, dat ik mijn man nooit de minste aanleiding heb gegeven om te vermoeden dat ik hem bedrieg."

„En waarom haat u die Mickey zo? Maakt hij 't u lastig?"

„Hij maakt het mij lastig", bevestigde ze.

„Chantage?" vroeg Bijlman.

Ze keerde zich om en keek weer het raam uit. „Daar komt mijn man aan", zei ze. Vlug verliet ze de kamer om de voordeur voor hem te openen.

Bijlman hoorde Belfort door de gang lopen en het gerammel van een ketting, waarmede hij de hond vastlegde. Mevrouw Belfort was intussen weer de kamer binnengekomen en begon thee in te schenken.

„Weet u, dat uw man op de avond van de overval een schot op mijnheer Tienhoven heeft gelost?" vroeg Bijlman vlug.

„Ja", zei ze over haar schouder heen „......en ik wou maar, dat hij hem geraakt had".

„U bevond zich toen samen bij het prieel in de achtertuin, nietwaar?"

„Zeker! Zéér verdacht, vindt u niet?... Zo dacht mijn man er tenminste ook over", zei ze en lachte schamper.

Voordat Bijlman gelegenheid had verdere vragen te stellen, trad Belfort de kamer binnen. „Goe'morgen heren", groette hij, „waaraan heb ik nu weer de eer van uw bezoek te danken?"

„Ons bezoek zal van zeer korte duur zijn, als u ons onomwonden wilt zeggen, waar u gisteren de avond hebt doorgebracht", zei Bijlman.

(Wordt vervolgd)

Stampvol boks-stadion getuige van Sugar Boy Nando's zege

Italiaan Fernando Spallota verliest op punten

Oranjestad. — Het was gisteravond bijna geen doorkomen op de Weg naar Seroe Pretoe, waar in het Swingster's Square Garden maar liefst 36 rondjes gebokst zouden worden. De politie had handen vol werk, doch deze wist zich op uitstekende wijze van haar taak te kwijten. Het boksprogramma was zeer goed uitgebalanceerd door de Aruba Boxing Association, dat gegeven werd onder auspiciën van de Aruba Boxing Commissie. De Commissaris van Politie, de heer H.C. Willemsen, was aanwezig en heeft zich kunnen overtuigen van de uitstekende organisatie.

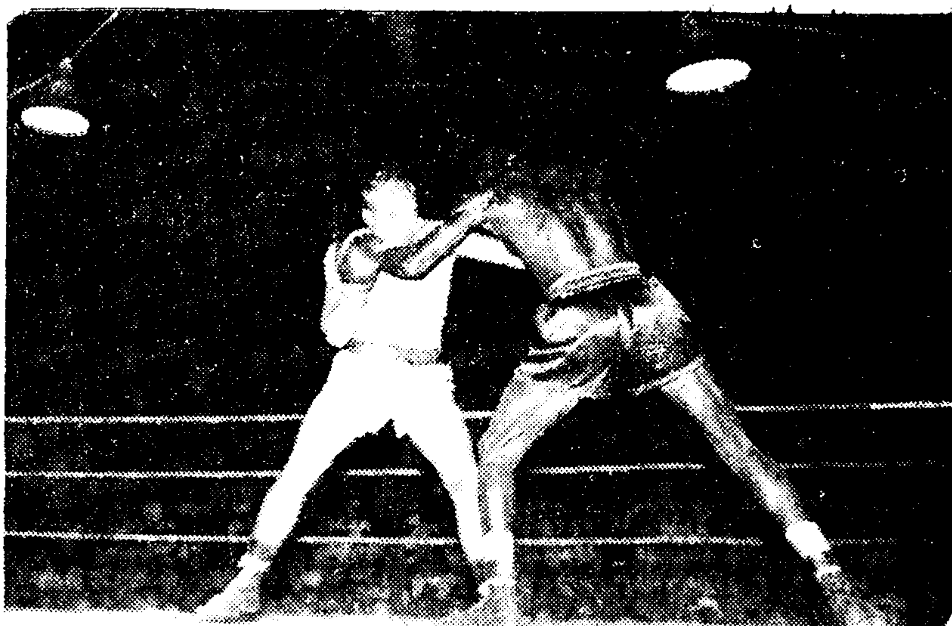
De eerste wedstrijd in de amateurs beginners klasse ging tussen El Vampiro en El Negrito del Batey in 3 ronden, welke door El Vampiro op punten gewonnen werd. De tweede in deze'fde klasse was het gevecht tussen Kid Anthony en Black Terror. In deze waren er bepaald komische momenten en de 3 ronden, welke Kid Anthony op punten won ontlokten de toeschouwers menig daverend gelach.

De volgende 2 wedstrijden waren van 6 ronden elk voor gevorderden. Vooral de strijd tussen Kid Godoy en Curley Kayo, welke door Kayo gewonnen werd, was een uitstekende partij. Efe Croes van Santa Cruz en Jimmy Sanders van San Nicolaas zorgden wederom voor de lachspieren. Soms leek het op worstelen, maar vechten was het in ieder geval.

De mainbout, het gevecht tussen Sugar Boy Nando, kampioen middengewicht, heeft een flinke spanning gebracht. Reeds in de eerste ronde werd Spallota aan het linker oog geblesseerd en menige treffer moest hij incasseren. Tegen de vlugheid en lenigheid van Sugar Boy Nando was de forser gebouwde Italiaan niet bestand en na de 10 ronden was de uitslag van de jury als volgt. De heer H. Nassy oordeelde 7 voor Nando, 2 voor Spallota en 1 gelijk; de heer J F. Malcolm resp. 4, 2, 4 en de scheidsrechter Bill Hochstuhl 4, 3. 3, zodat uiteindelijk de overwinning aan Nando werd toegekend.

Hierna volgde nog de semi-finale tussen Colorado Kid (Aruba) en Kid Curaçao. Deze beide stevig gebouwde boksers wisten wat slaan was, maar in deze 8 ronden werd de overwinning toegekend aan Colorado Kid, op punten.

Deze beide laatste wedstrijden werden geleid door de heer Bill Hochstuhl, de andere door Jimmy Lambert. Dr v. Putten was de toeziende medicus. de jury bestond uit de heren Harry Nassy en J. F. Malcolm.

Moment uit de main bout van de bokswedstrijd, de ontmoeting tussen Sugar Boy Nando en de Italiaan Fernando Spallota.

Hevig verzet

Oranjestad. — De politie te Santa Cruz constateerde dat een man onder invloed op het trottoir nabij de Sta. Cruz Bar lag. Onder hevig verzet, waarbij hij een van de dienstdoende agenten in de hand beet, werd hij ingesloten.

Rookte te zware pijp

Oranjestad. — Op een weg uitkomende op de hoofdweg naar Sta. Cruz reed een pickup op een stel pijpen van W.V.D. en kwam tegen een compressor tot stilstand. De bestuurder verklaarde te zijn uitgeweken voor een tegenligger. Schade ƒ 250.—.

Sluit Uw auto af!

Oranjestad. — Terwijl de heer J.F. bezig was in een restaurant het inwendige mens te versterken met een voortreffelijke maaltijd, heeft iemand van deze gelegenheid gebruik gemaakt uit zijn niet-afgesloten auto, welke in de Oranjestraat stond geparkeerd, twee pakjes boodschappen te halen. De boodschapper is nog niet gevonden.

Voor verkiezing Maandagmiddag vrij

Oranjestad. — Een nadere bepaling van het Bestuurscollege geeft de Gouvernementsdienaren een vrije Maandagmiddag. Met het oog op de verkiezing zullen derhalve de kantoren en werkplaatsen des middags gesloten zijn. De arbeiders krijgen vanaf 12 uur, de ambtenaren vanaf 12.30 uur.

Trocadero kunst-paleis

Schilderijen-tentoonstelling van Alcoa-competitie geopend

Schitterende prestatie van vindingrijke commissie

Oranjestad. — Thans heeft ook ons eiland de poorten geopend van de tentoonstelling van schilderijen welke gehouden werd op initiatief van de Alcoa Steamship Company. De onlangs benoemde Tentoonstellingcommissie, onderafdeling van het C.C.A., heeft binnen 3 dagen een smaakvolle omgeving voor de schilderijen weten te scheppen. De heer Godfried Eman, directeur van de Eman Trading Co., tevens agente van de Alcoa Steamship Co. maakte onder luid applaus de namen bekend van de prijswinnaars.

Gistermiddag tegen 18 uur hadden zich verscheidene belangstellenden verzameld in Trocadero om getuige te zijn van de opening van de schilderijen tentoonstelling door de heer Godfried Eman. In de kleine zaal waren de kunststukken opgehangen, doch deze zaal was nauwelijks te herkennen. De Commissie, belast met de organisatie en het arrangement had binnen 3 dagen een smaakvol interieur geschapen. De jalouzieën waren gecamoufleerd en gedrapeerd met grijze coulissen en de Texas Furniture Store had een prachtig daar bij passend zitje spontaan afgestaan. In totaal waren er 17 stukken ingeleverd.

De heer Eman legde in zijn openingsrede er de nadruk op, dat de Alcoa met deze schilderijen tentoonstelling haar belangstelling in de Caribbean tot uiting bracht. De jury had nu de zware taak de 4 beste stukken uit te kiezen.

Inderdaad had de jury een zware taak, maar de heer Hoen maakte het de aanwezigen erg gemakkelijk. Heerlijke sate's en een koele dronk werden aangeboden en inmiddels gingen de jury-leden door met het toekennen van punten aan de „best four". Weldra waren de berekeningen gemaakt en de heer Eman kondigde de winnaars aan.

No. 1 was de Dera Gai, het Sint Jansfeest van 24 Juni, geschilderd door de heer Leo Kuiperi.

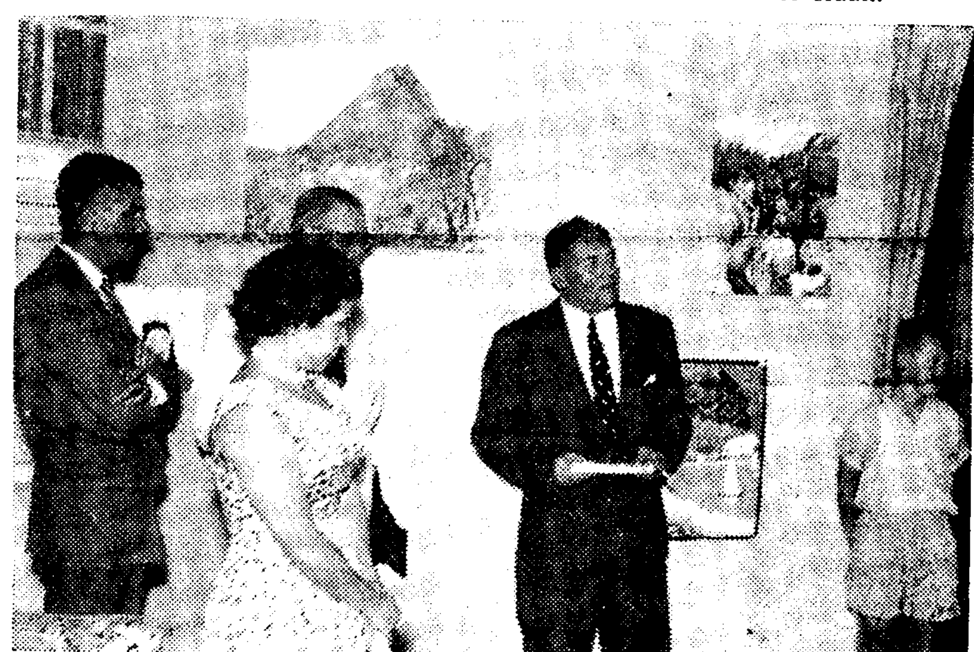
No. 2 was Dandé, de oudejaarsavondviering van dezelfde schilder.

No. 3 Een landschap waarop een gedeelte van de Hooiberg te zien is gezien vanuit een venster. Schilder de heer Lend.

No. 4 De markt, gemaakt door de heer Padu Lampe.

Hoewel de jury een volgorde had ingesteld, geldt deze niet in de contest. Uit de besten van de Caraibische landen, worden toch weer winnaars gekozen. De jury, bestaande uit de heren E. Bartels, J. van Zijl, D. Oduber en de dames mevr. Been en mevr. G. Eman hebben zich op uitstekende wijze van hun zware taak gekweten.

In zijn slotwoord dankte de heer Eman voor de belangstelling en het werk van commissie en jury. Zondagmiddag zou hij de prijzen aan de winnaars uitreiken. Spreker vermoedde, dat de belangstelling van Alcoa niet alleen uitging naar de schilderkunst, maar dat de volgende wedstrijd, welke gehouden zou worden wel de muziek zou betreffen.

De heer Godfried (Fifi) Eman en de heer J. van Zijl bij het schilderij van de heer Leo Kuiperi „Dera Gai", dat de eerste prijs voor Aruba won in de contest van de Alcoa Steamship Company.

30 waren niet genoeg

Oranjestad. — Een dertigtal zeer jonge buitenleden hadden zich opgesteld rond het De Veer theater, gooide met stenen op het dak en veroorzaakten wanordelijkheden. Twee stevige politiemannen waren voldoende de jonge belhamels uit elkaar te slaan.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Red.)

Laat lezers zelf beoordelen

Een spreekwoord luidt „door de vele bomen ziet men het bos niet meer" en als variant kan men over de vele zinnen die over de Papiamentse radio toespraken geschreven zijn, zeggen „door de vele woorden weet men niet meer wat de van te voren gemaakte afspraak van de politieke partijen inhield". Het was daarom van Uw blad aanbevelenswaardig geweest, om bij het afdrukken van de speeches of van gedeelten daarvan in Uwe verschillende ... en er steeds bij te vermelden, dat bedoelde onderlinge overeenkomst inhield, dat de betrokken toespraken geen insinuaties aan het adres van andere partijen mochten inhouden.

Of de K.V.P. de eerste of niet de eerste partij geweest is, die reeds lang bekende sociale wetten voor de Antillen heeft voorgesteld, doet hier niet terzake.

Wat trouwens de heer Morkos diengaande geschreven heeft is anders m.i volkomen toelaatbaar in woord en geschrift, doch bij bedoeld gentlemen's agreement werd, zoals hiervoren opgemerkt, afgesproken, dat er geen verdachtmakingen aan het adres van andere partijen in de bewuste speeches mochten voorkomen en in dit licht moet ook de betrokken passage uit de bewuste speech van de heer Morkos worden bezien. Met een korte herhaling van de gemaakte afspraak bij elke afgedrukte toespraak, zelfs ook met redactioneel commentaar, wordt de lezer echter steeds voor ogen gehouden wat er afgesproken is geworden en kan hij dus bij het lezen van ook slechts één toespraak of een stukje van een toespraak voor zichzelf een conclusie trekken.

Het is zelfs best mogelijk, dat er lezers zijn die in de andere afgedrukte toespraken insinuaties hadden opgemerkt, misschien zelfs ergere insinuaties dan wat drie partijen in de bewuste zinsnede van de heer Morkos als insinuatie hebben aangevoeld. Politieke brillen hebben altijd vele kleuren.

Ph. J. Evertsz.

Naschrift: Wij betreuren het inderdaad, het gentlemen's agreement betreffende „insinuaties" en „verdachtmakingen" niet onder de aandacht van onze lezers te hebben gebracht, omdat wanneer wij dit wel gedaan hadden het des te duidelijker geworden zou zijn, hoe zinloos de bedoelde censuur geweest is.

Heinekens Bridgedrive

Oranjestad. — Ondanks de vele andere dingen, welke er gisteravond op ons eiland te beleven waren, zijn er toch 44 mensen geweest, die aan de Heinekens Bridgedrive in het Hotel Strand hebben deelgenomen. Zelfs werden er meer inleggelden betaald en Baardse Trading Co. legt weer een gelijk bedrag bij. De uitslag is als volgt: heren Vocks-Groinsven 5610 pt., v.d. Meer/Wever 5320 pt. en dames v.d. Heuvel/v.d. Werelt 5230 pt. Gelijk men weet zijn de baten bestemd voor de Fatimakerk op Dakota.

Portemonnaie verloren

Oranjestad. — De vrouw N.W. van Sabana Parsoro kwam bij de politie aangifte doen van het verliezen van een portemonnaie met inhoud, vermoedelijk in een winkel in de Nassaustraat.

Kleed verloot voor Fatima-Kerk

Oranjestad. — Gisteravond werd een kleed verloot, dat ter beschikking was gesteld door de Weefstoel, waarvan de baten gingen naar Fatimakerk.

Dronken Chauffeur

Oranjestad. — De bestuurder van een truck van Santa Cruz kwam aangifte doen, dat zijn voertuig was aangereden door een andere truck, doch dat deze was doorgereden. De politie wist de bestuurder van de truck, die de aanrijding had veroorzaakt, aan te houden en het bleek, dat de man in nagenoeg kennelijke staat van dronkenschap verkeerde. Voor eigen en andermans veiligheid werd deze chauffeur ingesloten.

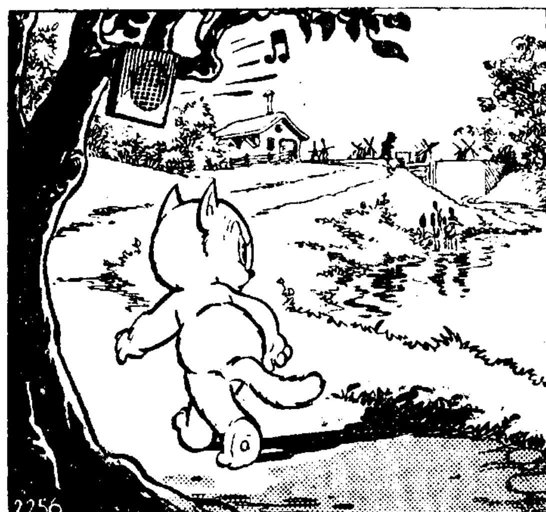
In BUENOS AIRES roepen pamfletten de bewoners tot viering van Sacramentsdag op

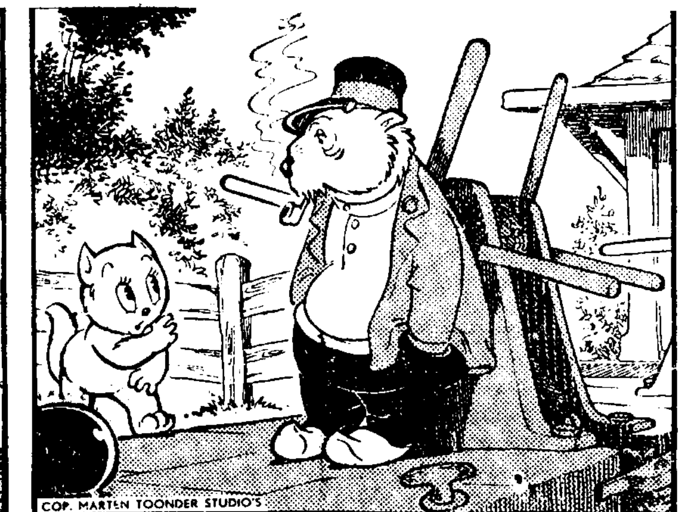
Buenos Aires. — In Buenos Aires zijn gister nacht pamfletten, die de inwoners oproepen om heden aan de feestelijkheden ter gelegenheid van Sacramentsdag deel te nemen, overal aan de muren geplakt. De Argentijnse regering probeert het vieren van het feest te ontmoedigen als onderdeel van haar campagne tot scheiding van kerk en staat.

Señor Angel Borlenghi, de minister van binnenlandse zaken, heeft de katholieke geestelijken weer gewaarschuwd dat de processie ter gelegenheid van de Sacramentsdag in de kathedraal gehouden moet worden. Vermoedelijk zal een nieuwe conferentie tussen de minister van de primaat van Argentinië, kardinaal Copello, worden gehouden ten einde dusdanige afspraken te maken, dat de eventuele moeilijkheden tot het minimale zullen worden beperkt.

De regering heeft een communiqué uitgegeven, dat moet dienen als een absolute blijk van eerbied van de regering voor de viering van Sacramentsdag. In dit communiqué wordt namelijk gezegd dat de regering toestemming had verleend in 287 plaatsen gisteren processies te houden.

TOM POES en de A-Prillers

2256 — Intussen liep Tom Poes piekerend langs het riviertje de Rommel. Uit luidsprekertjes, die in de bomen waren opgehangen loeide de muziek van het amusementsorkest. „De Prillerikker", zodat het denken hem zeer moeilijk afging. ...

Het was dan ook een wonder, dat hij toch nog een plan kreeg. Maar dat kwam eigenlijk, doordat hij plotseling de sluis zag, die het water van de rivier op peil hield en die bracht hem vanzelf op een idee. Hij trok een vriendelijk gezicht en stapte op de sluiswachter af die knorrig tegen zijn instrumenten leunde.

„Leuke muziek, hè?" begon Tom Poes, die zag, dat de wachter een April speldje droeg.

„Welke muziek?" gromde de ander achterdochtig.

„Nou, uit die luidsprekertjes natuurlijk", zei Tom Poes verbaasd. „Die maken er tenminste een vrolijke boel van. Vroeger hoorde je hier alleen maar het geplas van het water en wat vogels. Een saaie boel, hoor! Nu kan je tenminste eens leuk meezingen en wat hossen als je er zin in hebt".

„Ik hos niet", sprak de sluiswachter humeurig. „En dat lawaai hoor ik al lang niet meer. Je raakt overal aan gewend".

„Nou, jij bent een saaie!" zei Tom Poes ongewekt. „Maar nou moet je eens horen. We hebben een leuke grap bedacht. Je moet die sluis dichtdraaien en dan een uurtje gesloten houden".

„Wat zeg je me nou?" vroeg de sluiswachter. „Dat kan ik niet doen, want dan loopt het eiland in de rivier onder water. Trouwens, ik heb geen orders. Wie ben jij eigenlijk? Wat wil je?"

„O, heel gewoon," zei Tom Poes. „Het is mijn beurt om eens een leuke vacantiegrap uit te halen. Het is nu al weer lang genoeg gewoon geweest."

De sluiswachter nam de pijp uit zijn mond en staarde Tom Poes ontsteld aan.

De schrik van zijn leven

Oranjestad. — De heer Jossy Arends had Donderdagavond de schrik van zijn leven. Toen hij omstreeks 23.30 zijn woning aan de Byronstraat binnenkwam en zich naar de keuken begaf, werd hij onverhoeds aangevallen door een met een stok gewapende inbreker. Een gevecht ontstond, waarbij de heer Arends enkele rake klappen te incasseren kreeg. Op zeker ogenblik zag de inbreker kans zich uit de voeten te maken en in de duisternis te verdwijnen, doch niet zonder enige sporen achter te laten. De stok werd gevonden en ook de hond van de heer Arends, die de onverlaat had doodgeslagen.

De Gezaghebber van het Eilandgebied Aruba.

PLAATSELIJK HOOFD VAN POLITIE,

Overwegende dat in verband met de verkiezingen voor de Eilandsraad van het Eilandgebied Aruba buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 5 van de Algemene Politieverordening 1952 (afk. blad 1952 no. 7) aanwezig worden geacht;

BEPAALT

— dat het op Maandag 13 Juni 1955 verboden is binnen een afstand van vijfhonderd meter van een stembureau gebruik te maken of te doen maken van een geluidsversterkingsinstallatie, teneinde daarmee, op de openbare weg hoorbare aankondigingen, in welke vorm ook, te doen, welke op enigerlei wijze op de verkiezing betrekking hebben, dan wel muziek ten gehore te brengen;

— dat dit verbod geldt, ongeacht de plaats waar de geluidsversterkingsinstallatie is opgesteld en ongeacht de plaats waar de persoon, die daarvan gebruik maakt, zich bevindt;

— dat onder de hiervoren genoemde plaatsen ook woningen en particuliere erven begrepen zijn.

De Gezaghebber voornoemd,
L. C. KWARTSZ.

ANTILLIAANSE successen tijdens Sportweek te Amsterdam

Amsterdam. — De Koninklijke Nederlandse Amateurs Schermbond, district Amsterdam, heeft ter gelegenheid van de sportweek Amsterdam, wedstrijden uitgeschreven voor dames en heren op Zondag 5 Juni 1955.

De wedstrijden vonden plaats op de sportterreinen van de A.S.V. „Shell" welke welwillend voor dit doel werden afgestaan.

Het was een stralende zomerdag, er werd buiten geschermd op floret voor dames en heren en sabel.

Bij de florettisten waren aanwezig de hier in schermerskringen welbekende Diny en Thom Groot. Het aantal deelnemers bij de dames was 23 en de heren 17. Beiden kwamen met succes door de voorronde heen, waarna zij zich in de finale wisten te plaatsen. Er werd zeer hard en fel gestreden om de eerste plaats, vooral bij de dames. Aan het einde van de schermdag bleek dat Mevr. Groot en de jongere schermster H. Amenda moesten barreren om de eerste plaats: Mevr. Groot wist deze partij met een keurige 4-1 overwinning in de wacht te slepen en behaalde hierdoor de eerste plaats.

Dit was voor mevr. Groot een dubbel succes, daar dit haar eerste wedstrijden waren na de hier op Curaçao ondergane voet-operatie.

De Hr. en Mevr. Groot hebben weliswaar weer getraind bij hun vroegere schermleraar: Wim van de Berg, die de laatste jaren naar voren komt met zeer sterke schermers. Bij de heren florettisten bevond de heer Groot zich in een zeer sterk milieu van 1ste klasse schermers. Ook hier werd fel van leer getrokken en het talrijke publiek heeft kunnen genieten van hoogstaand spel. De heer Groot eindigde op de tweede plaats met Mr Mosman, met evenveel gewonnen partijen, maar moest met één treffer verschil genoegen nemen met de derde plaats.

Bij de prijsuitreiking mocht Mevr. Groot een fraaie wisselbeker in ontvangst nemen, die zij echter weer aan de K.N.A.V.B. moest ter hand stellen aangezien zij binnenkort weer naar Curaçao terug gaat en niet van plan is de beker te verdedigen. De KNASB stelde echter voor dat de CPIM de schermsters dan uitnodigt deze wedstrijden in de Antillen te komen verschermen.

Gezellige filmavond in JPF

Willemstad. — In de JPF club werden enkele filmpjes vertoond waardoor de hoofdfilm was „Dr Knock".

Het eerst werd een 8 mm. filmpje afgedraaid van de heer Treling en van der Sluis, die de kottomissiefuif op Koninginnedag hadden opgenomen in de club, een geste die ten zeerste werd geappreciëerd. Hierna kregen de aanwezigen een film van de P.A.A. te zien, die hen voer naar Cuba en naar Mexico, waar men de mooie stemmen kon beluisteren van de bekende sterren als Lamarque en Pedro Vargas. Als laatste werd de zeer leerrijke film „Dr Knock" vertoond. Men heeft twee uren lang genoten van een goede film. De film handelt over doktoren en hun patiënten en waarbij nogmaals tot uitdrukking komt de goede en liefdevolle verpleging van de patiënten. Dank zij het onvermoeid zoeken van de filmbaas „Oom Jan" hebben de leden van J.P.F. en genodigden weer genoten van een mooie filmavond.

Een langdurig applaus besloot deze avond.

CPIM werktijden en verkiezingen

Emmastad. — In verband met de verkiezingen van leden van de Eilandsraad op Maandag van de CPIM, is besloten de werktijden voor het personeel van de CPIM dat niet in wachtdiensten is ingedeeld, vast te stellen als op Zaterdag.

Voor het personeel in wachtdienst geldt dat de afgaande dagploeg op die dag om 15.00 uur het werk kan beëindigen, terwijl de avondploeg die dag een half uur eerder moet opkomen.

Hollandse Nieuwe in de Soos

Emmastad. — Morgenavond zal de Hollandse Nieuwe in de societeit Asiento worden genuttigd. Het bestuur heeft echter een aardige attentie aan deze Hollands-Nieuwe-avond verbonden door aan enkele vertegenwoordigers uit enkele Nederlandse vissersplaatsen, zoals Katwijk, Vlaardingen en IJmuiden en werkzaam in de oliegemeenschap haringen te schenken

S. Paula komt Vrijdag

Willemstad. — Wij vernemen van Maduro & Sons, dat de Santa Paula niet op Dinsdag 14 Juni a.s. doch op Vrijdag 17 dezer zal arriveren. Deze wijziging houdt verband met een route-wijziging, waardoor het schip eerst La Guaira en Pto Cabello zal aandoen.

CAB ledenvergadering

Willemstad. — Op Dinsdag 28 Juni 's avonds te 8.00 precies vindt een Buitengewone Algemene vergadering plaats in de vergaderzaal van de NABLO op Mundo Nobo.

De verenigingen kunnen schriftelijk kandidaten stellen 14 dagen voor de Buitengewone Algemene vergadering, dus uiterlijk tot 14 Juni a.s. Ook worden de leden er op merkzaam gemaakt dat ter vergadering er gelegenheid zal bestaan, om de achterstallige contributies alsnog aan te zuiveren en die over 1955 te betalen.

Voor de vacature ontstaan door het ontslag van de heer Herman de Haseth stelt het bestuur voor de Heer R. Nicholson.

C.A.B. houdt athletiek wedstrijden

Willemstad. — Op 23 en 24 Juni, a.s. houden de Curaçaosche Athletiek Bond schoolwedstrijden in het Rif stadion.

Teneinde alle scholen in de gelegenheid te stellen aan deze wedstrijd deel te nemen zullen er 3 klassen gevormd worden n.l. C Klasse: Jongens van 12 en 13 jaar, B Klasse: Jongens van 14 en 15 jaar en A Klasse: Jongens van 16 en 17 jaar.

Voor elke klasse zal er een aparte puntenstelling zijn. Deelnemers mogen in een klasse hoger dan hun [illegible] uitkomen, maar zij mogen tijdens deze wedstrijden dan niet weer in een lagere klasse uitkomen. Dus een C Junior mag in de A Klasse uitkomen op een of meer nummers, maar komt dan voor de B of C Klasse *niet* meer in aanmerking. Een jongen, die in een hogere klasse thuis hoort, mag nimmer in een lagere klasse uitkomen

De nummers voor deze wedstrijd zij:

A Klasse 16-17 jaar
100 m hardlopen. 300 m hardlopen. Verspringen met aanloop. Hoogspringen met aanloop. Discuswerpen. Kogelstoten. Speerwerpen. 4 x 100 m estafette.

B Klasse 14-15 jaar
80 m. hardlopen. 200 m. hardlopen, verspringen met aanl., hoogspringen met aanl., discuswerpen. Kogelstoten, balwerpen. 4 x 80 m estafette

C Klasse 12-13 jaar.
60 m. hardlopen. 100 m. hardlopen, verspringen met aanl., hoogspringen met aanl., discuswerpen, kogelstoten, balwerpen, 4 x 60 m estafette.

Turijn. — Tien Zuidslaven, onder wie twee vrouwen, die naar Turijn waren gekomen voor een interland voetbalwedstrijd, hebben om politiek asyl gevraagd.

Voetbal Curacao-Engeland

Vervolg van pag. 1

een vrije trap te nemen. Er volgde een hard zeer goed gericht schot, maar keeper Sharratt ving op.

In de 9e minuut van de tweede helft werd het eerste doelpunt van de wedstrijd geboren. De Engelsen bereikten via hun leftwing het Curaçaose doel en gaven door aan de ongedekte Pearsson, die niet hard schoot, maar tot ieders verbazing verdween het leer in het doel: 1—0 voor de Engelsen.

Na dit doelpunt werden de gemoederen zeer verhit en tot driemaal toe ontstond er bijna een vechtpartij tussen Hato en de kleine Hoskins. De minuten verstreken en de thuisploeg stond nog steeds met 1—0 achter, maar geleidelijk aan kwamen de Curaçaose jongens in de meerderheid en nadat de Engelsen in de 11e en 19e minuut weer hoekschoppen hadden genomen was het voor het volgende kwartiertje bijna een volkomen overwicht van het Curaçaose elftal. Twee van de weinige spelers in dit elftal, die zich niet van het ruwe spel van de Engelsen aantrokken en slechts één ding in hun gedachten hadden, nl. het zorgen voor de gelijkmaker, scoorden toen op boven beschreven manier in de 36e minuut het eerste en enige Curaçaose doelpunt.

Wij willen Canword niet alleen feliciteren met het doelpunt, dat hij gisteren scoorde, maar ook voor zijn sportief gedrag. Wij kunnen haast zeggen, dat het aan hem te danken was, dat de wedstrijd niet vroegtijdig geëindigd is wegens de verschillende vechtpartijen, die telkens dreigden uit te breken. Canword Sprong telkens tussen Hato en de kleine Engelsman Hoskins in en zelf, zoals wij boven al gemeld hebben, draaide hij zich om toen Hoskins hem in de eerste helft uitgedaagd had. Bravo Canword, ga zo door!

De Engelsen namen in de laatste minuut nog een corner, maar de thuisverdediging wist voor de laatste maal dit gevaar te bezweren. Even later floot scheidsrechter Trappenberg, die veel moeite had gehad om deze wedstrijd in toom te houden, voor de laatste maal, en een sterk Engels elftal moest erkennen, dat het op Curaçao tegen een rots was opgelopen, welke te hard was voor hun schoten en hun long-passing.

De NABLO-president Mordy Maduro verzocht de Engelse consul twee bekers te overhandigen aan de twee captains op de ere-tribune na de wedstrijd. Maar de Engelse ploegleider liet verstek gaan en in zijn plaats ontving de eigenaar van de Engelse club de beker uit de handen van de Britse Consul. Bicentini kwam de beker voor zijn club ophalen en hij werd van harte geluk gewenst door de Consul met het succes van dit gelijk spel.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

17.00 Kinderplaatjes. 17.15 Aperitief 17.30 Gramophoonplaten 17.45 Cumpleaños Feliz 18.15 Boletin di Noticia 18.30 Nieuws 18.40 Nederlands commentaar 18.45 After dinner 19.00 Voor 't slapen gaan 19.30 Wat de handel biedt 20.30 Melodie en Rhythme 21.00 Curom Juke Box 22.00 Gramophoonmuziek 22.15 Nieuws 22.30 Holland Festival 1954 22.00 Sluiting.

Zondag. Prot. Studiodienst 10.00 Zondagmorgenmelodie 11.00 Klassiek gramophoonplaten 11.30 Katholieke morgenwijding 12.05 Lunchmuziek 12.30 Nieuws 12.45 Estrellas del Caribe 13.00 Bringing Christ to the nations 13.15 Sluiting.

15.00 The Glyden bourne Opera 16.00 Mevrouw Rosie Pool, 13.15 Apèritief 17.30 Gramophoonplaten 17.45 Cumpleaños Feliz 18.15 Boletin di noticia 18.20 Groeten uit Nederland 18.30 Nieuws 18.45 Voor de Kath. Jeugd 19.00 Voor het slapen gaan 19.10 Gramophoonplaten. 19.30 Curom's Hit Parade 20.00 Boeken vragen Uw aandacht 20.15 Populaire orkest-muziek 21.00 De Stem van Amerika 22.00 Canciones Ranchera 22.15 Nieuws en Sluiting.

RADIO HOYER

17.00 5 O' clock tea 17.30 Duitse Wijsjes 18.00 Antilliaanse muziek 18.15 Noord-amerikaanse muziek 18.30 Met de jarigen 18.45 Kinder Rozenhoedje 19.10 Kinder verhaal 19.30 „Un amor frente al destino" 19.45 Programma aangeb. door Gasmaatschappij 20.00 Gevarieerd programma 20.30 „Frente al pecado de ayer 20.45 Gevarieerd programma 22.00 Sluiting.

Zondag: 10.00 Kath. Zondagmorgen uitzending. 10.15 Klassieke muziek 11.15 Hindostaans kwartiertje 11.30 Prot. Zondagmorgenwijding 11.45 Frans programma 13.00 Sluiting.

18.00 Zoeklicht op onze sterren 19.00 Met de jarigen in de lucht 19.30 Programma aangeboden door S. E. L. Maduro & Sons N. V. 20.30 Afga-programma 20.45 Gevarieerde muziek 22.00 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:

Van 11 6 07.00 — 18.30 Kantoor tel. 2307
Van 11 Juni 18.30 — 13 Juni 07.00 J. N. F. Jung tel 3209 b. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. 18 Juni 12.00 A. J. v. d. Bos tel. 4384 St. Michielweg 20. J. D.

Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:

Zat. en Zondag W. Batelaan tel. 2275

Geneeskundige Dienst.
Van 11 Juni 12.30 — 13 Juni 07.00 Dr. Volker, tel. 4245, b. g. g. tel. 2409

Weekendwacht Suffisantdorp

Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer F. H. Medema kunnen worden opgebeld onder No. 0—5601, b. g. g. nadere inl. tel. 2400

C.S.M.

Rederij:
Zat. D. Gelderblom tel. 2486
Zond G. de Rooy tel. 2076

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 18.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 11 Juni 08.00 — 12 Juni 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054

Dokafdeling

Van 12 Juni 08.00 — 13 Juni 08.00 W. Punt tel. 2269.
Van 12.30 — 17.30 tel. 2276 J. Marcussen
Van 17.30 — Maandag 13 Juni 07.30 J. Grasman tel. 2420.

THEATER ASIENTO.

„De twee straatjongens van Parijs"
Zondag. „Suddenly"
Toegang boven de 16 jaar

Beurs Amsterdam

Kon. Olie aandelen	479 1/2
Unilever certificaten van aand.	420 3/4
Philips aandelen	398
Philips pref.	200
AKU aandelen	298 7/8
Ned. Scheepvaartunie aand.	178
KNSM aandelen	172
KPM aandelen	172 1/2
Ned. Handel Mij. cert.	234
Nat. Handelsbank aand.	171 1/4
Escomptobank aandelen	147 1/4
HVA aandelen	143
Amsterdam Rubber aand.	123 7/8
Verenigde Deli Maatschappijen	143
Aniem Nat. Bezit	79
3% dollar Obl. Ned. '47	97 3/4
3% Obl. Ned. '47	101 3/16
Holland-Amerika Lijn aand.	180 3/4
Walvisvaart aandelen	75 3/8
Amsterdamse Bank aandelen	259 3/4
Holl. Bank Unie cert. v. aand.	261
Billiton 2e rubriek	234
Billiton 1e rubriek	402
Overzeese Gas Maatschappij	147 1/2
Borsumij aandelen	115 1/2
Lindeteves aandelen	264
Royal Dutch Am. Shares in	$ 50.50
Rott. Bank aandelen	224
Curaçaose Handel Mij.	273 1/4
Wm. H. Muller & Co. nat. bezit	250

Beurs New York

American Tel. and Tel.	184
Anaconda	66
Bethlehem Steel	139 3/8
Dupont de Nemours	201 7/8
General Electric	53 5/8
General Motors	100
Int. Tel. and Tel.	27 3/8
Kon. Petr. Mij.	76 3/4
Shell Oil	60 1/2
Standard Oil of New Jersey	117
U.S. Steel	48 1/4

ERIC DE NOORMAN: Het spoor van het zwaard

49—28 De andere krijger zit half te dommelen, als hij eensklaps een vreemd gerucht meent te horen. Gelijktijdig breekt er iets door de takken. Zachtjes roept hij de naam van zijn makker. Alles blijft stil en met plotselinge argwaan springt hij op en snelt naderbij.

Een kreet ontsnapt zijn lippen, als hij de man, waarmee hij enkele minuten geleden nog stond te praten, roerloos voorover ziet liggen met een pijl tussen de schouderbladen.

Nog juist vangt hij een glimp op van de donkere schaduw, die snel in het kreupelhout verdwijnt en rauw schalt zijn alarmkreet door de nacht.

„Te wapen! Hierheen!"

Een wilde woede over deze laffe moord, doet hem alle voorzichtigheid vergeten. Geen seconde denkt hij meer aan 's Konings bevel, alleen pijl en boog te gebruiken. Hij rukt het zwaard uit de schede en stormt op de moordenaar van zijn makker in.

Tsacha ontloopt de strijd niet. Hij heeft de boog weggeworpen en zijn handen omklemmen het gevest van het zwaard Tyr. Thans kan hij beproeven of de verhalen over het vreselijke zwaard waarheid bevatten.

Zwaar en geweldig ligt het zwaard in zijn handen. Voor de steppenkrijger slechts gewoon aan pijl en boog en het verraderlijke werpmes, is het een onhandelbaar wapen en onmiddellijk zien de aanstormende krijgers, dat hier iemand staat, die niet gewend is met een zwaard om te gaan. Zij menen reeds een gemakkelijke prooi te hebben. Doch de eerste, die op Tsacha toespringt valt met een schrille kreet onder de geweldige houwen. Van een tweede wordt het zwaard versplinterd.

Als een vurig bliksemschicht flitst het vreselijke zwaard heen en weer, vernietigend wat in zijn weg komt, dodend, waar het treft. Is het de glans van het maanlicht in het koude, breede lemmet of ligt er werkelijk een rode gloed over het zwaard, een verzengend licht, dat alles verteert die het aanraakt. ......

De krijgers dreigen bevangen te worden door een bijgelovige vrees en ook Tsacha verliest voor de eerst maal zijn ....bewogenheid.

Het zwaard rust in zijn handen, maar hij raaselt met dodelijke zekerheid op zijn tegenstanders los. Hij heeft een vreemde, onheilspellende kracht in handen...... een sinistere macht, die hem meesleurt en hem de dienaar dreigt te maken van het Zwaard. Maar wanneer hij zijn blikken laat gaan over het tafereel dat door het genadeloze geweld van dit zwaard is geschapen, maakt zijn verwarring plaats voor het wreedaardige besef, van macht dat in hem omhoog kruipt.

Hij is onoverwinnelijk geworden, hij TSACHA, de machtige.

En Eric de Noorman die aan het hoofd van de haastig door Knud verzamelde krijgers naderstormt, hoort het rumoer van deze strijd. Maar al te goed begrijpt hij de betekenis van deze geluiden en een kille vrees doet zijn adem stokken. „Bogen klaar!" buldert hij. „Ledig Uw pijlenkokers op de schurk, zodra ge hem ziet!

Slechts dat is opgewassen tegen het zwaard Tyr! Snel! Voor de Nomade zich terugtrekt."

Eilandgebied Curacao.

KEURING VAN MOTORRIJTUIGEN

Het Bestuurscollege maakt bekend, dat in verband met de verkiezingen voor de Eilandsraad, het KEURINGSLOKAAL voor MOTORRIJTUIGEN te Rio Canario, op Maandag, 13 Juni 1955 voor het publiek GESLOTEN is.

De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.

De Wnd. Secretaris,
J. W. ELLIS.